

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 1 czerwca 2018 r.
(OR. en)

9556/18

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2018/0218 (COD)

AGRI 259
AGRIFIN 50
AGRIORG 32
AGRILEG 82
CODEC 906

WNIOSEK

Od:	Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej, podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU
Data otrzymania:	1 czerwca 2018 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2018) 394 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych, (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych, (UE) nr 251/2014 w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych aromatyzowanych produktów sektora wina, (UE) nr 228/2013 ustanawiające szczególne środki w dziedzinie rolnictwa na rzecz regionów najbardziej oddalonych w Unii Europejskiej i (UE) nr 229/2013 ustanawiające szczególne środki dotyczące rolnictwa dla mniejszych wysp Morza Egejskiego

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2018) 394 final.

Zał.: COM(2018) 394 final

Bruksela, dnia 1.6.2018
COM(2018) 394 final

2018/0218 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych, (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych, (UE) nr 251/2014 w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych aromatyzowanych produktów sektora wina, (UE) nr 228/2013 ustanawiające szczególne środki w dziedzinie rolnictwa na rzecz regionów najbardziej oddalonych w Unii Europejskiej i (UE) nr 229/2013 ustanawiające szczególne środki dotyczące rolnictwa dla mniejszych wysp Morza Egejskiego

{SWD(2018) 301 final} - {SEC(2018) 305 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

We wniosku Komisji dotyczącym rozporządzenia określającego wieloletnie ramy finansowe (MFF) na lata 2021–2027 (wniosek w sprawie wieloletnich ram finansowych)¹ określono ramy budżetowe i główne kierunki wspólnej polityki rolnej (WPR). W oparciu o te ramy Komisja przedstawia pakiet rozporządzeń ustanawiających przepisy dotyczące realizacji WPR w latach 2021–2027 wraz z oceną skutków realizacji alternatywnych wariantów rozwoju tej polityki. Przedmiotowe wnioski przewidują jako datę rozpoczęcia stosowania 1 stycznia 2021 r. i są przedstawiane Unii składającej się z 27 państw członkowskich, zgodnie z notyfikacją o zamiarze wystąpienia z Unii Europejskiej i Euratomu przekazaną przez Zjednoczone Królestwo na podstawie art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej, otrzymaną przez Radę Europejską w dniu 29 marca 2017 r.

Ostatnią reformę WPR podjęto w 2013 r., a wdrożono w 2015 r. Kontekst, w jakim kształtowano tę reformę, zmienił się znacznie od tego czasu. W szczególności:

Znacznie spadły ceny produktów rolnych – obniżone na skutek czynników makroekonomicznych, napięć geopolitycznych i innych uwarunkowań.

W negocjacjach handlowych umowy dwustronne zaczęły wyraźnie dominować nad umowami wielostronnymi a UE otworzyła się w większym stopniu na rynki światowe.

UE podjęła nowe zobowiązania międzynarodowe, zwłaszcza jeśli chodzi o łagodzenie zmiany klimatu (w ramach 21. Konferencji Stron (COP 21)) i szeroko pojęte aspekty zrównoważonego rozwoju (w ramach celów ONZ dotyczących zrównoważonego rozwoju) oraz wysiłki, by sprostać innym zmianom geopolitycznym, w tym problemowi migracji.

Te zmiany wywołały debatę publiczną o tym, czy reforma z 2013 r. jest wystarczająca, aby WPR mogła sprostać poważnym aktualnym wyzwaniom związanym z kondycją gospodarczą sektora rolnego, dbałością o środowisko, działaniami łagodzącymi zmianę klimatu, a także potrzebą utworzenia silnych struktur gospodarczych i społecznych na obszarach wiejskich UE – zwłaszcza w obliczu pojawiających się możliwości działania w dziedzinie handlu, biogospodarki, energii odnawialnej, gospodarki o obiegu zamkniętym oraz gospodarki cyfrowej.

WPR musi zostać zmodernizowana, aby sprostać tym wyzwaniom oraz uproszczona, aby było to możliwe przy minimalnym obciążeniu administracyjnym, a także jeszcze ściślej powiązana z polityką UE w innych dziedzinach, aby zwiększyć jej wkład w realizację dziesięciu priorytetów Komisji oraz celów zrównoważonego rozwoju. Jak podkreśliła Komisja w swoim ostatnio opublikowanym komunikacie w sprawie wieloletnich ram finansowych, zadaniem zmodernizowanej wspólnej polityki rolnej będzie wspieranie przejścia na w pełni zrównoważone rolnictwo oraz dynamicznego rozwoju obszarów wiejskich, dzięki czemu ponad 500 mln konsumentów zostanie zaopatrzonych w bezpieczną żywność wysokiej jakości. Europa potrzebuje kreatywnego, stabilnego, zrównoważonego i konkurencyjnego sektora rolnictwa, aby zapewnić swym obywatelom produkcję bezpiecznej, wysokiej jakości, przystępnej cenowo, bogatej w składniki odżywcze i zróżnicowanej żywności oraz solidną strukturę społeczno-gospodarczą na obszarach wiejskich. Zmodernizowana wspólna polityka rolna powinna zwiększać europejską wartość dodaną, uwzględniając wysokie ambicje

¹ [COM(2018) 322 final – rozporządzenie WRF].

związane z ochroną środowiska i przeciwdziałaniem zmianie klimatu oraz spełniając oczekiwania obywateli dotyczące ich zdrowia, środowiska i klimatu.

Zgodnie z tym, co zapowiedziała w swoim programie prac na 2017 r., Komisja przeprowadziła szeroko zakrojone konsultacje w sprawie uproszczenia i modernizacji WPR w celu maksymalizacji jej wkładu w realizację dziesięciu priorytetów Komisji oraz celów zrównoważonego rozwoju. W debacie skoncentrowano się na konkretnych priorytetach polityki w przyszłości, bez uszczerbku dla przydziału środków finansowych na WPR w kolejnych wieloletnich ramach finansowych. Proces ten obejmował szeroko zakrojone konsultacje, a także analizę dostępnych danych na temat wyników WPR, w tym odpowiednich opinii przedstawionych za pośrednictwem platformy REFIT.

Wyniki zostały przedstawione w komunikacie przyjętym w dniu 29 listopada 2017 r. pt. „Przyszłość rolnictwa i produkcji żywności”. Komunikat umożliwia zorganizowany dialog na temat przyszłości WPR w instytucjach UE, jak i z zainteresowanymi stronami. W niniejszym dokumencie programowym wskazano wyzwania, cele i kierunki działań w celu stworzenia gotowej na przyszłe wyzwania WPR, która musi być w związku z tym prostsza, bardziej inteligentna, nowoczesna i odegrać wiodącą rolę w przechodzeniu na bardziej zrównoważone rolnictwo.

W szczególności wśród priorytetów WPR po 2020 r. Komisja wymieniła bardziej ambitne działania w zakresie ochrony środowiska i przeciwdziałania zmianie klimatu, lepsze ukierunkowanie wsparcia oraz uznanie znaczenia powodującego efekt narastających korzyści powiązania badań naukowych, innowacji i doradztwa. Aby zwiększyć skuteczność WPR Komisja zaproponowała także nowy model realizacji, w którym nacisk przesunięto z zapewniania zgodności na realizację celów oraz inaczej rozłożono zakres obowiązków między UE i państwami członkowskimi, zwiększając pomocniczość. Nowy model ma na celu lepsze osiągnięcie celów UE w oparciu o planowanie strategiczne, szeroko zakrojone interwencje i wspólne wskaźniki realizacji celów, i uzyskanie w ten sposób większej spójności celów przyszłej WPR z innymi celami UE.

• **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Art. 39 TFUE określa cele wspólnej polityki rolnej:

- zwiększenie wydajności rolnictwa przez wspieranie postępu technicznego, racjonalny rozwój produkcji rolnej, jak również optymalne wykorzystanie czynników produkcji, zwłaszcza siły roboczej;
- zapewnienie w ten sposób odpowiedniego poziomu życia ludności wiejskiej, zwłaszcza przez podniesienie indywidualnego dochodu osób pracujących w rolnictwie;
- stabilizacja rynków;
- zagwarantowanie bezpieczeństwa dostaw;
- zapewnienie rozsądnych cen w dostawach dla konsumentów.

Niniejszy wniosek jest w pełni zgodny z celami Traktatu dotyczącymi WPR. Unowocześnia on i upraszcza sposób wprowadzania postanowień Traktatu w życie.

Spójność z innymi politykami Unii

Obszary, na których prowadzona jest działalność rolnicza i leśna, zajmują 84 % terytorium UE. Sektory te są uzależnione od środowiska i wywierają na nie wpływ. W związku z tym

wiele z zaproponowanych celów szczegółowych WPR spowoduje podjęcie szeregu działań z zakresu ochrony środowiska i przeciwdziałania zmianie klimatu w odpowiednich dziedzinach polityki UE.

Powszechnie wiadomo, że modele konsumpcji wywierają wpływ na zdrowie publiczne. Poprzez powiązania z żywnością, a czasem również ze sposobami jej produkcji, polityka rolna jest powiązana z polityką zdrowotną. Przedstawione wnioski wzmacniają to powiązanie z polityką zdrowotną, w szczególności w odniesieniu do zdrowego odżywiania i ograniczenia stosowania środków przeciwdrobnoustrojowych.

UE jest znaczącym importem towarów i eksporterem cennych produktów rolnych i spożywczych, a zatem wywiera poważny wpływ na systemy żywnościowe poza Unią. Niniejszy wniosek, zgodnie z art. 208 TFUE, uwzględnia cele współpracy na rzecz rozwoju, takie jak eliminacja ubóstwa i zrównoważony rozwój w krajach rozwijających się, w szczególności zapewniając, by unijne wsparcie dla rolników miało minimalny wpływ na handel lub nie miało go wcale.

Wreszcie, podobnie jak inne sektory, rolnictwo i obszary wiejskie mogą lepiej wykorzystywać nowe technologie i wiedzę, w szczególności technologie cyfrowe. Wnioski umacniają powiązania z polityką w dziedzinie badań naukowych wyznaczając zorganizowanej wymianie wiedzy ważną rolę w modelu realizacji celów polityki. Podobnie nacisk położony na cyfryzację wzmacnia związek z agendą cyfrową UE.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Art. 43 ust. 2 TFUE w odniesieniu do zmian do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 oraz art. 114 TFUE i art. 118 akapit pierwszy TFUE w odniesieniu do zmian do rozporządzeń (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 251/2014, art. 43 ust. 2 i art. 349 w odniesieniu do zmian do rozporządzenia (UE) nr 228/2013 oraz art. 43 ust. 2 w odniesieniu do rozporządzenia (UE) nr 229/2013.

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej przewiduje, że Unia dzieli kompetencje w dziedzinie rolnictwa z państwami członkowskimi, tworząc wspólną politykę rolną, w której przewidziano wspólne cele i metody wdrażania. Obecny system realizacji WPR opiera się na szczegółowych wymogach określonych na poziomie UE i obejmuje rygorystyczne kontrole, kary i mechanizmy audytu. Przepisy te są często bardzo nakazowe, nawet na poziomie gospodarstw. W niezwykle zróżnicowanych warunkach rolniczych i klimatycznych w Unii ani podejście odgórne, ani uniwersalne nie jest jednak odpowiednim rozwiązaniem, które zapewniłoby osiągnięcie pożądaných rezultatów i europejskiej wartości dodanej.

W modelu realizacji WPR przedstawionym w niniejszym wniosku Unia określa podstawowe parametry polityki (cele WPR, szeroko rozumiane rodzaje interwencji, podstawowe wymogi), natomiast odpowiedzialność spoczywa w większej mierze na państwach członkowskich, które są w większym stopniu rozliczane ze sposobu realizacji celów i uzgodnionych celów końcowych.

Większa pomocniczość pozwoli lepiej uwzględnić lokalne warunki i potrzeby na tle tych celów i celów końcowych. Państwa członkowskie będą odpowiedzialne za dostosowywanie interwencji WPR, tak, aby maksymalizować swój wkład w osiągnięcie celów UE. Utrzymując obecne struktury zarządzania – które nadal muszą zapewniać skuteczne egzekwowanie i monitorowanie osiągnięcia wszystkich celów polityki – państwa członkowskie będą miały również większy wpływ na projektowanie ram zgodności i kontroli mających zastosowanie do beneficjentów (w tym środków kontroli i kar).

- **Proporcjonalność**

Gospodarcze, środowiskowe i społeczne wyzwania, przed którymi stoją sektor rolny UE i jej obszary wiejskie wymagają zdecydowanej reakcji, która będzie odzwierciedlała unijny wymiar tych wyzwań. Większe uprawnienia, jakie mają otrzymać państwa członkowskie w zakresie wyboru i dostosowywania dostępnych w ramach WPR narzędzi politycznych, aby realizować cele, oraz model oparty w większym stopniu na wynikach, powinny sprawić, że wykraczanie WPR poza proporcjonalny poziom działań stanie się jeszcze mniej prawdopodobne.

- **Wybór instrumentu**

W związku z tym, że wszystkie pierwotne akty są rozporządzeniami Parlamentu Europejskiego i Rady, zmiany należy wprowadzić w drodze rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady.

3. **WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW**

- **Oceny *ex post*/kontrole sprawności obowiązującego prawodawstwa**

WPR leży u podstaw budowy i rozwoju Unii Europejskiej (UE). Ustanowiona we wczesnych latach sześćdziesiątych i skoncentrowana wokół celów zapisanych w Traktacie, była wielokrotnie reformowana, aby poprawić konkurencyjność sektora rolniczego, wesprzeć rozwój obszarów wiejskich, sprostać nowym wyzwaniom oraz lepiej odpowiedzieć na potrzeby społeczne. Ostatnią poważną reformę przyjęto w 2013 r. W ramach **reformy z 2013 r., cele ogólne WPR** podzielono na trzy grupy:

- i. rentowna produkcja żywności;
- ii. zrównoważone zarządzanie zasobami naturalnymi i działaniami w dziedzinie klimatu;
- iii. zrównoważony rozwój terytorialny.

Aby ocenić postępy w osiągnięciu powyższych celów i określić przyszłe wyzwania, w ramach szerokiej konsultacji przeprowadzono usystematyzowaną debatę z udziałem wszystkich zainteresowanych stron, w tym podmiotów spoza sektora. Dane na temat realizacji celów WPR zebrano ponadto w oparciu o bogaty zasób dostępnych informacji (streszczenie w ramce 1 poniżej), które posłużyły jako podstawa do oceny jej osiągnięć i niedociągnięć na przestrzeni lat, a zwłaszcza w kontekście ostatniej reformy. Dotyczy to w szczególności:

- danych zebranych w oparciu o wspólne ramy realizacji celów, monitorowania i ewaluacji (CMEF), które służą do pomiaru skuteczności realizacji celów WPR²;

² określonych w art. 110 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. [w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylającego rozporządzenia Rady](#) oraz rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE)

- szeregu ocen zaplanowanych w stosunku do bieżących wieloletnich ram finansowych (2014–2020), aby ocenić realizację obecnych celów WPR, przy czym pierwsze wyniki udostępniono na przełomie 2017/18 r.³.

Postępy w realizacji celów końcowych i pule środków finansowych udostępnione w ramach rocznych sprawozdań z realizacji (RSR) na rzecz rozwoju obszarów wiejskich.

- Dodatkowe dokumenty, dane, fakty, dane istotne dla oceny skutków zostały opublikowane na stronie internetowej DG AGRI⁴.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

W ramach otwartych publicznych konsultacji otrzymano ponad 322 000 uwag, przeprowadzono usystematyzowany dialog z zainteresowanymi stronami, zorganizowano pięć warsztatów eksperckich, zebrano opinie z platformy REFIT, od Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, Komitetu Regionów oraz parlamentów krajowych. Uwzględniono również zalecenia Grupy Zadaniowej ds. Rynków Rolnych⁵ oraz konferencji w Cork w sprawie rozwoju obszarów wiejskich (2016)⁶.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Aby zebrać dane i opinie od ekspertów na temat kwestii związanych z WPR zorganizowano szereg wyspecjalizowanych warsztatów w okresie od marca 2017 r. do lutego 2018 r. Warsztaty te umożliwiły wymianę poglądów między ekspertami i urzędnikami Komisji Europejskiej oraz poczynienie postępów w opracowywaniu kluczowych wniosków/kwestii, które należało uwzględnić w procesie modernizowania i upraszczania WPR.

Wybrano pięć kwestii, nad którymi pracowano w ramach warsztatów, aby przeanalizować najbardziej istotne obszary, w odniesieniu do których wykryto luki w wiedzy i odnotowano spory dotyczące kierunków polityki. Warsztaty te oparto na jednej metodzie, przy czym:

1. wykorzystano zbiór najnowszych danych dostępnych na szczeblu ekspertów, pracowników akademickich, praktyków i instytucji międzynarodowych;
2. położono nacisk na praktyczne doświadczenia w terenie;
3. dokonano oceny potencjału nowych technologii/podejść, aby móc lepiej kształtować politykę w danym obszarze.

nr 834/2014 z dnia 22 lipca 2014 r. [ustanawiającego zasady stosowania wspólnych ram monitorowania i ewaluacji wspólnej polityki rolnej](#).

³ Komisja Europejska (2017), [Plan ocen i analiz na lata 2017–2021](#), Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich.

⁴ Zob.:

https://ec.europa.eu/agriculture/statistics/facts-and-figures_en

https://ec.europa.eu/agriculture/sites/agriculture/files/consultations/cap-modernising/eco_background_final_en.pdf

https://ec.europa.eu/agriculture/sites/agriculture/files/consultations/cap-modernising/env_background_final_en.pdf

https://ec.europa.eu/agriculture/sites/agriculture/files/consultations/cap-modernising/soc_background_final_en.pdf

⁵ Sprawozdanie Grupy Zadaniowej ds. Rynków Rolnych (2016): „[Poprawa wyników rynkowych: wzmocnienie pozycji rolników w łańcuchu dostaw](#)”.

⁶ Komisja Europejska (2016), [Cork 2.0: Konferencja europejska dotycząca rozwoju obszarów wiejskich](#), strona internetowa.

Streszczenia warsztatów i prezentacje są dostępne na stronie:
https://ec.europa.eu/agriculture/events/cap-have-your-say/workshops_en

Warsztat 1: Najlepsze praktyki w odniesieniu do potrzeb w zakresie ochrony środowiska i klimatu (23/24 marca 2017 r.)

W tych dwudniowych warsztatach wziął udział szereg ekspertów wyspecjalizowanych w kwestiach związanych z ochroną środowiska i klimatem. W ramach warsztatów przeanalizowano:

- dostępne narzędzia oceny potrzeb w zakresie ochrony środowiska;
- metody zwiększania stopnia wykorzystania środków (z naciskiem na podejście behawioralne).

Warsztat 2: Zarządzanie ryzykiem (18/19 maja 2017 r.)

W ciągu tych dwudniowych warsztatów próbowano poczynić postępy w gromadzeniu danych na potrzeby debaty na temat sposobów wspierania społeczności rolniczej, aby mogła ona lepiej reagować na zagrożenia dotyczące produkcji, cen i dochodów. W ramach warsztatów przeanalizowano:

- wyzwania, jakim musi sprostać rynkowa siatka bezpieczeństwa oraz zmiany w systemie zarządzania ryzykiem od niedawna obowiązujące w USA;
- przyszłe rynki UE, unijny sektor ubezpieczeń i reasekuracji rolniczych, rodzaje partnerstwa publiczno-prywatnego oraz system ubezpieczania zbiorów;
- behawioralne aspekty zarządzania ryzykiem.

Warsztat 3: Żywność i powiązane z nią kwestie (31 maja 2017 r.)

Warsztaty dotyczące żywności i powiązanych kwestii, w trakcie których analizowano sposoby dostosowywania WPR do polityki zdrowotnej i jej zdolność do ułatwiania rolnikom przystosowania się do zmian w strukturze konsumpcji. Na szczególną uwagę zasługuje oporność na środki przeciwdrobnoustrojowe.

Warsztat 4: Zagadnienia społeczno-ekonomiczne (9 czerwca 2017 r.)

W trakcie warsztatów na temat zagadnień społeczno-ekonomicznych skupiono się na analizie dynamiki wzrostu gospodarczego i miejsc pracy w unijnym sektorze rolno-spożywczym. Analizowano powiązania między światowym rolnictwem i łańcuchami wartości żywności w UE zarówno z punktu widzenia koncepcyjnego, jak i praktycznego, na podstawie analizy konkretnych przypadków.

Warsztat 5: Pomiar efektywności realizacji celów środowiskowych i klimatycznych WPR (26 lutego 2018 r.)

Podczas warsztatów przeanalizowano, jakie podstawowe cele polityki można wyznaczyć na szczeblu UE, w jaki sposób mogą one zostać wdrożone na szczeblu państw członkowskich oraz w jaki sposób można je monitorować, kontrolować i oceniać.

- **Ocena skutków**

Ocena skutków towarzysząca wnioskowi legislacyjnemu oraz opinii Rady ds. Kontroli Regulacyjnej są dostępne na stronie:

Lista ocen skutków i towarzyszących im opinii Rady ds. Kontroli Regulacyjnej

Początkowo Rada ds. Kontroli Regulacyjnej wydała opinię negatywną. Rada doceniła zamiar zmodernizowania i uproszczenia WPR oraz pogłębioną analizę różnych scenariuszy, w której z pożytkiem podkreślono konieczne kompromisy między celami polityki, uznała ona jednak, że w sprawozdaniu nie przedstawiono wystarczająco jasno uzasadnienia dla nowego modelu realizacji, jego wykonalności i sposobu działania. W sprawozdaniu z oceny skutków poczyniono wymagane uzupełnienia, w tym dodano specjalny załącznik dotyczący wniosków w sprawie nowego modelu realizacji. Na tej podstawie Rada ds. Kontroli Regulacyjnej wydała pozytywną opinię z zastrzeżeniami. Przyjmując z zadowoleniem wprowadzone poprawki, Rada zażądała dalszych wyjaśnień dotyczących precyzyjnych zabezpieczeń w celu łagodzenia określonych rodzajów ryzyka. Załącznik 1 do sprawozdania z oceny skutków (dokument roboczy służb Komisji) zawiera poprawki wprowadzone celem spełnienia wymogów Rady.

W sprawozdaniu z oceny skutków omówiono poszczególne warianty strategiczne. W ocenie skutków nie wskazano preferowanego rozwiązania. Zamiast tego przeanalizowano różne warianty połączenia poszczególnych elementów wniosku, próbując ustalić, jakie połączenie byłoby optymalne.

W wariantach porównywano różne podejścia mające przyczynić się do osiągnięcia określonych celów:

1. różne poziomy ambicji celów dotyczących środowiska i klimatu, ze szczególnym uwzględnieniem potencjalnego wpływu obowiązkowych i dobrowolnych systemów realizacji;
2. różne sposoby wspierania dochodów gospodarstw rolnych, a w szczególności podziału tego wsparcia między różne kategorie rolników, koncentrując się na potencjalnych skutkach dla małych i średnich gospodarstw;
3. szeroko zakrojone interwencje społeczno-ekonomiczne, w szczególności w ramach polityki rozwoju obszarów wiejskich, a także przekrojowe podejścia do procesu modernizacji.

W pierwszym wariantcie zbadano potencjał dobrowolnego ekoprogramu w odniesieniu do zwiększenia ambicji celów dotyczących ochrony środowiska i klimatu. Przeanalizowano również potencjał wykorzystania do wspierania dochodu rolników instrumentów zarządzania ryzykiem przy niższych płatnościach bezpośrednich. Dwa podwarianty odzwierciedlają różne poziomy ambicji celów środowiskowych wśród państw członkowskich i różne podejścia do płatności bezpośrednich w ramach nowego modelu realizacji.

W innym wariantcie, płatności bezpośrednie są lepiej ukierunkowane a wdrożenie zasady warunkowości bardziej ambitne, by poprawić – zarówno pod względem ekonomicznym jak i środowiskowym – skuteczność działań podejmowanych w ramach WPR, a także stawić czoła wyzwaniom związanym ze zmianą klimatu. Również w tym przypadku przedstawiono podwarianty ukazujące ewentualne różnice poziomu ambicji w odniesieniu do celów związanych ze środowiskiem i klimatem wśród państw członkowskich.

W ostatnim wariantcie położono duży nacisk na dbałość o środowisko i zatrudnienie, a także skoncentrowano się na małych i średnich gospodarstwach, co powinno przyczynić się do utrzymania miejsc pracy na obszarach wiejskich. Państwa członkowskie są zobowiązane do przeznaczenia 30 % płatności w ramach pierwszego filaru na dodatkowe środki na cztery systemy, które byłyby dobrowolne dla rolników – rolnictwo ekologiczne, trwałe użytki zielone, obszary z ograniczeniami naturalnymi i linearne elementy krajobrazu – aby nadal wspierać działania na rzecz klimatu i zrównoważone zarządzanie zasobami naturalnymi.

W ocenie skutków wskazano, że trudne kompromisy są nieuniknione przy znaczącej zmianie podstawowych parametrów polityki, która dąży do realizacji tak wielu różnorodnych celów.

Najważniejszym z podstawowych parametrów jest poziom wsparcia w ramach WPR. Zaproponowane przez Komisję w przedstawionym w maju 2018 r. wniosku w sprawie wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027 ograniczenie tego wsparcia o 5 % mieści się w zakresie uwzględnionym w ocenie skutków.

W przypadku dochodów gospodarstw rolnych znaczenie mają zarówno poziom, jak i dystrybucja wsparcia. Zapewnienie odpowiedniego poziomu wsparcia, a tym samym dochodów gospodarstw rolnych, ma podstawowe znaczenie dla zagwarantowania w przyszłości bezpieczeństwa żywnościowego, odpowiedniego poziomu ambicji celów dotyczących środowiska i klimatu oraz witalności obszarów wiejskich. **Lepsze ukierunkowanie wsparcia** na potrzeby małych i średnich gospodarstw i obszarów o ograniczeniach naturalnych może przyczynić się do utrzymania miejsc pracy w gospodarstwach rolnych i działalności rolniczej na całym obszarze, a zatem do wzmocnienia społeczno-gospodarczej struktury obszarów wiejskich. Dzięki zmniejszeniu i ujednoczeniu zostanie ulepszony podział płatności bezpośrednich. Jest oczywiste, że wszelkie opcje, które przekierowują w znacznym stopniu płatności bezpośrednie na potrzeby gospodarstw i regionów o niższej produktywności w krótkiej perspektywie mogą prowadzić do obniżenia konkurencyjności UE, wzmacniając zarazem ochronę środowiska. Mniej oczywisty jest jednak dobór odpowiedniej kombinacji środków, który pozwoliłby złagodzić negatywny wpływ na dochody a jednocześnie lepiej odpowiedzieć na inne ważne dla rolnictwa wyzwania, jak ochrona środowiska i zmiana klimatu lub oczekiwania społeczne. Konieczne są tu bodźce do zmian, które poprawią zarówno gospodarcze, jak i środowiskowe wyniki tego sektora.

Opinie uzyskane w wyniku konsultacji z zainteresowanymi stronami oraz analizy wskazują, że jest to możliwe, pod warunkiem, że niezbędne środki wspomagające, określające **wyższy poziom ambicji celów środowiskowych i klimatycznych** umożliwią przyjęcie najlepszych praktyk (zarówno w rolnictwie konwencjonalnym jak i w innych jego formach) wykorzystujących wiedzę, innowacje oraz odpowiednie najnowsze technologie.

Z założeń i wyborów dokonanych w ramach analizy wynika, że można połączyć realizację gospodarczych, ekologicznych i społecznych celów WPR, a także uzyskać pożądany poziom jej modernizacji i uproszczenia. Podsumowując, przekierowanie wsparcia może pozwolić w kontrolowany sposób wpływać na dochody i przyczynić się do pożądanego zwiększenia ambicji działań na rzecz środowiska i klimatu oraz **synergii WPR** z innymi obszarami polityki. Będzie to jednak możliwe jedynie wówczas, gdy zarówno sektor jak i decydenci wykorzystają możliwości, już dziś oferowane przez innowacje i technologie, do modernizacji i uproszczenia polityki.

Inne założenia i wybory z pewnością zmieniłyby pewne aspekty, lecz nie zmieniłyby głównego przesłania, zgodnie z którym *preferowany wariant przyszłej WPR powinien łączyć przynoszące najlepsze wyniki elementy różnych wariantów, lecz unikać związanych z nimi niedociągnięć, wprowadzając niezbędne zabezpieczenia, aby zapewnić jednakowe warunki konkurencji na poziomie UE*. Oznacza to, że potrzebne są jasne kryteria dotyczące poziomu i dystrybucji wsparcia dochodu (np. w odniesieniu do zmniejszania lub degresywności), ambicji celów w odniesieniu do klimatu i środowiska, zasady warunkowości, bodźców modernizacji i właściwego stopnia pomocniczości/uproszczenia.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Trudności przy wdrażaniu obecnych przepisów w dużej mierze wynikają z nacisku na zgodność ze szczegółowymi przepisami, ustanowionymi na szczeblu UE. Proponowany nowy model realizacji polityki wyeliminuje ustanawianie kryteriów kwalifikowalności do wsparcia na poziomie UE, co umożliwi państwom członkowskim określenie warunków kwalifikowalności, które najlepiej odpowiadają ich szczególnej sytuacji. Oczekuje się, że doprowadzi to do znacznego uproszczenia.

Tradycyjnie w ramach kolejnych reform WPR opracowywano nowe instrumenty. Czasami koordynacja tych instrumentów okazywała się trudna. W ramach obecnego wniosku wszystkie poszczególne elementy wsparcia w dziedzinie WPR połączono w spójne ramy, co ograniczy obciążenia administracyjne związane z wdrażaniem WPR.

- **Prawa podstawowe**

Wniosek został przygotowany z poszanowaniem praw podstawowych i zasad uznanych w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek Komisji w sprawie wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027 (COM(2018) 322 final) zawiera przepis stanowiący, że znaczna część unijnego budżetu powinna nadal być przeznaczana na rolnictwo, które jest wspólną polityką o strategicznym znaczeniu. Proponuje się zatem ukierunkowanie WPR na główne działania oraz przydzielenie w cenach bieżących na potrzeby EFRG 286,2 mld EUR a na potrzeby EFRROW 78,8 mld EUR.

Uzupełnienie dla tych funduszy rolniczych stanowią środki w ramach programu „Horyzont Europa”, ponieważ pula środków przewidzianych dla tego programu obejmuje 10 mld EUR na wsparcie badań i innowacji w dziedzinach: produkcji żywności, rolnictwa, rozwoju obszarów wiejskich i biogospodarki. W ramach EFRG zostanie utworzona nowa rezerwa rolna, aby finansować dodatkowe wsparcie dla sektora rolnego. Kwoty z rezerwy niewykorzystane w danym roku przenosi się na kolejny rok.

W odniesieniu do podziału płatności bezpośrednich między państwa członkowskie, proponuje się, by w przypadku tych państw członkowskich, w których płatności bezpośrednie wynoszą mniej niż 90 % unijnej średniej, kontynuować proces rozpoczęty w okresie 2014–2020 i zlikwidować bieżącą rozbieżność w wysokości 50 %, aby dorównać do poziomu 90 %. Wszystkie państwa członkowskie będą uczestniczyć w finansowaniu tego procesu konwergencji zewnętrznej płatności bezpośrednich. Środki przydzielone państwom członkowskim na płatności bezpośrednie w rozporządzeniu dotyczącym planu strategicznego WPR oblicza się na tej podstawie.

W odniesieniu do działań na rzecz rozwoju obszarów wiejskich planuje się przywrócenie równowagi finansowej między budżetem UE i budżetami państw członkowskich. Zgodnie z planami dotyczącymi europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, wzrost

krajowych stóp współfinansowania umożliwi utrzymanie publicznego wsparcia na rzecz europejskich obszarów wiejskich na praktycznie niezmiennym poziomie. Podział wsparcia w ramach EFRROW jest oparty na obiektywnych kryteriach powiązanych z celami strategicznymi i z uwzględnieniem obecnie obowiązującego podziału. Podobnie jak obecnie, regiony słabiej rozwinięte powinny nadal korzystać z wyższych stóp współfinansowania, co ma dotyczyć także niektórych środków takich jak LEADER i płatności na zobowiązania w dziedzinie zarządzania.

Państwa członkowskie będą mogły korzystać z pewnej elastyczności w zakresie przeniesień między alokacjami. Do 15 % odpowiednich płatności bezpośrednich może zostać przeniesione na rzecz alokacji z EFRROW i *vice versa*. Wyższy odsetek może zostać przeniesiony z płatności bezpośrednich na alokację z EFRROW na rzecz interwencji dotyczących celów środowiskowych i klimatycznych oraz na rzecz wsparcia na rozpoczęcie działalności przez młodych rolników.

Szczegóły finansowego wpływu wniosku w sprawie WPR określono w sprawozdaniu finansowym towarzyszącym wnioskowi.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

• Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania

Przystawienie się na politykę bardziej ukierunkowaną na rezultaty wymaga ustanowienia solidnych ram wykonania w oparciu o zestaw wspólnych wskaźników, które umożliwią Komisji ocenę i monitorowanie efektywności realizacji polityki. Obowiązujące **wspólne ramy monitorowania i oceny (CMEF)** i obecny system monitorowania płatności bezpośrednich i rozwoju obszarów wiejskich zostaną wykorzystane jako podstawa monitorowania i oceny realizacji polityki, lecz należy je uprościć i doprecyzować (w tym zadbać o spójność między obydwoma filarami). Należy poczynić dalsze inwestycje w opracowywanie odpowiednich wskaźników i zapewnić dostateczne strumienie danych.

Nowe **ramy realizacji celów, monitorowania i ewaluacji (PMEF)** obejmą wszystkie instrumenty przyszłej WPR: plany strategiczne WPR, jak również elementy WPR nieuwzględnione w planach strategicznych WPR (niektóre elementy wspólnej organizacji rynków, specjalne programy). Wyniki będą mierzone w odniesieniu do celów szczegółowych polityki przy wykorzystaniu zestawu wspólnych wskaźników.

Nowy model będzie działał w oparciu o następujące zasady:

- wskaźniki kontekstu pozostają aktualne, ponieważ odzwierciedlają istotne aspekty ogólnych tendencji kontekstowych w gospodarce, środowisku naturalnym i społeczeństwie i ich wpływ na rezultaty jest prawdopodobny.
- Należy przede wszystkim dokonać wyboru ograniczonej liczby, za to lepiej ukierunkowanych wskaźników w taki sposób, aby w oparciu o jasne definicje wybrać te, które możliwie najdokładniej wykazują, czy wspierane interwencje przyczyniają się do osiągnięcia celów w stosunku do ustalonego scenariusza odniesienia.
- Ogólna ocena realizacji celów polityki będzie przeprowadzana na podstawie wieloletnich wskaźników oddziaływania. Coroczne monitorowanie działań następczych będzie prowadzone w oparciu o kompletny zestaw wskaźników rezultatu.

- Wskaźniki produktu wykażą w skali roku zależność między wydatkami a skutecznością wdrażania polityki. Jest to procedura przeprowadzana co roku w oparciu o zestaw (w zasadzie już dostępnych) wskaźników produktu.
- Wiarygodność odpowiednich wskaźników realizacji celów można podnieść poprzez synergię między danymi statystycznymi i danymi administracyjnymi, lecz wymaga to ustanowienia systemu kontroli jakości.

W istocie proponuje się zmianę zakresu jasno określonych i egzekwowanych w obrębie wspólnych ram odpowiedzialności i możliwości, aby osiągnąć w tym samym czasie większą liczbę kluczowych celów, takich jak: uproszczenie, ukierunkowanie na wyniki (a nie na zapewnianie zgodności), wydajność i skuteczność polityki.

Roczny przegląd realizacji celów ma stanowić jeden z kluczowych elementów stałego monitorowania procesu realizacji polityki i sterowania nim. W celu dokonania rocznego przeglądu realizacji celów, odpowiednie wskaźniki produktu i wskaźniki rezultatu będą musiały zostać przedłożone wspólnie w ramach rocznego sprawozdania z wdrażania planu strategicznego WPR, tzw. *rocznego sprawozdania z realizacji celów*. Państwa członkowskie będą co roku składały sprawozdanie dotyczące wytworzonych produktów i poniesionych wydatków, oraz postępów w realizacji celów końcowych ustanowionych dla całego okresu, wyrażonych jako wartości wskaźników rezultatu.

Oceny będą przeprowadzane zgodnie z pkt 22 i 23 Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r.⁷, w którym trzy instytucje potwierdziły, że ocena obowiązującego ustawodawstwa i polityk powinna stanowić podstawę dla oceny skutków poszczególnych wariantów dalszych działań. Ocenie będą podlegać wyniki programów w terenie i będzie się ona opierać na wskaźnikach i celach końcowych oraz szczegółowej analizie stopnia, w jakim program można uznać za odpowiedni, skuteczny, wydajny, spójny z innymi strategiami UE i zapewniający wystarczającą wartość dodaną UE. Oceny będą zawierać wnioski dotyczące zidentyfikowanych niedociągnięć/problemów lub ewentualnej poprawy działań lub ich rezultatów i zmaksymalizowania ich skuteczności/wpływu.

- **Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)**

Nie dotyczy.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Wniosek dotyczy trzech rozporządzeń:

- rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego przepisy dotyczące wsparcia na podstawie planów strategicznych sporządzanych przez państwa członkowskie w ramach wspólnej polityki rolnej (planów strategicznych WPR) i finansowanych z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) i z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz uchylającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 (zwanego dalej: rozporządzeniem dotyczącym planu strategicznego WPR)

⁷ Porozumienie międzyinstytucjonalne pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Europejską z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa; Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1–14.

- rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylającego rozporządzenie (UE) nr 1306/2013 (zwanego dalej: rozporządzeniem horyzontalnym w sprawie WPR)
- rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych, (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych, (UE) nr 251/2014 w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych aromatyzowanych produktów sektora wina, (UE) nr 228/2013 ustanawiające szczególne środki w dziedzinie rolnictwa na rzecz regionów najbardziej oddalonych w Unii Europejskiej i (UE) nr 229/2013 ustanawiające szczególne środki dotyczące rolnictwa dla mniejszych wysp Morza Egejskiego (zwanego dalej: rozporządzeniem zmieniającym)

Łącznie rozporządzenia te zmieniają WPR, dostosowując jej cele do priorytetów określonych przez przewodniczącego Jeana-Claude'a Junckera i celów zrównoważonego rozwoju, upraszczając jednocześnie proces wdrażania polityki. WPR będzie bardziej dostosowana do lokalnych warunków dzięki usunięciu warunku kwalifikowalności do wsparcia na poziomie UE. Państwa członkowskie będą mogły określić większość warunków kwalifikowalności na poziomie krajowym, aby dostosować je do swych specyficznych uwarunkowań. Zarazem obciążenia administracyjne związane z kontrolą zostaną zmniejszone dzięki ograniczeniu wymogu spełniania przez beneficjentów końcowych warunków kwalifikowalności określonych na szczeblu UE.

Aby w dalszym ciągu WPR mogła przyczyniać się do zrównoważonego rozwoju rolnictwa, produkcji żywności oraz obszarów wiejskich, jej cele ogólne zorientowane są na rentowność i dochody gospodarstw rolnych, bardziej skuteczną realizację polityki w zakresie ochrony środowiska i klimatu, a także na zrównoważony rozwój obszarów wiejskich. Przekrojowym celem jest wspieranie wiedzy, innowacji i cyfryzacji w rolnictwie i na obszarach wiejskich.

Nowa WPR będzie dążyć do realizacji celów szczegółowych takich jak:

- a) wspieranie godziwych dochodów gospodarstw rolnych i odporności w całej Unii (w celu wzmocnienia bezpieczeństwa żywnościowego);
- b) zwiększenie zorientowania na rynek i konkurencyjności, w tym większe ukierunkowanie na badania naukowe, technologię i cyfryzację;
- c) poprawa pozycji rolników w łańcuchu wartości;
- d) przyczynianie się do łagodzenia zmiany klimatu i przystosowywania się do niej, a także do zrównoważonej produkcji energii;
- e) wspieranie zrównoważonego rozwoju i wydajnego gospodarowania zasobami naturalnymi, takimi jak woda, gleba i powietrze;
- f) przyczynianie się do ochrony różnorodności biologicznej, wzmocnianie usług ekosystemowych oraz ochrona siedlisk i krajobrazu;
- g) przyciąganie młodych rolników i ułatwianie rozwoju działalności gospodarczej na obszarach wiejskich;
- h) promowanie zatrudnienia, wzrostu, włączenia społecznego i rozwoju lokalnego na obszarach wiejskich, w tym biogospodarki i zrównoważonego leśnictwa;

- i) poprawa reakcji rolnictwa UE na potrzeby społeczne dotyczące żywności i zdrowia, w tym bezpiecznej, bogatej w składniki odżywcze i zrównoważonej żywności, jak też dobrostanu zwierząt.

Realizując wymienione cele szczegółowe, państwa członkowskie zapewnią uproszczenie i dobre wyniki wsparcia w ramach WPR. W oparciu o rodzaje interwencji wyszczególnione w rozporządzeniu, państwa członkowskie będą opracowywać interwencje dostosowane do ich uwarunkowań. Państwa członkowskie będą musiały zwracać szczególną uwagę na szczegółowe cele środowiskowe i klimatyczne, kwestię wymiany pokoleń oraz działania mające na celu modernizację procesu wdrażania polityki poprzez lepsze wykorzystanie wiedzy i doradztwa oraz nowych technologii (cyfrowych).

Państwa członkowskie będą przedstawiać swoje propozycje interwencji mające na celu realizację celów szczegółowych UE w planie strategicznym WPR. W przepisach określono zasady dotyczące treści takiego planu strategicznego WPR, a Komisja będzie sprawdzać plany i je zatwierdzać. Plany strategiczne WPR obejmą większość instrumentów wsparcia finansowanych z EFRG (w tym programy sektorowe, które do tej pory były ustanawiane na podstawie rozporządzenia o wspólnej organizacji rynków produktów rolnych) i EFRROW. W ten sposób każde państwo członkowskie opracuje dla siebie jednolitą i spójną strategię interwencji. Przy użyciu wspólnie określonych wskaźników rezultatu w planach strategicznych WPR państwa członkowskie określą cele końcowe, jakie chcą osiągnąć w danym okresie programowania.

Po ustanowieniu planów strategicznych WPR państwa członkowskie będą corocznie składać sprawozdania z postępów w ich wdrażaniu, przy użyciu systemu wspólnych wskaźników. Państwa członkowskie i Komisja będą monitorować postępy i oceniać skuteczność interwencji.

W poniższej części przedstawiono informacje na temat treści przedmiotowych trzech rozporządzeń.

Rozporządzenie dotyczące planu strategicznego WPR

W tytule I określono zakres rozporządzenia oraz definicje.

Tytuł II przedstawia cele ogólne i szczegółowe WPR, które należy realizować w ramach interwencji opracowanych przez państwa członkowskie i przedstawionych w ich planach strategicznych WPR. W tytule III wprowadzono szereg wspólnych wymogów dotyczących planów strategicznych WPR oraz elementy mające zastosowanie do kilku rodzajów interwencji. Wspólne wymogi dotyczą przestrzegania zasad ogólnych i praw podstawowych, takich jak unikanie zakłócania konkurencji, poszanowanie rynku wewnętrznego i niedyskryminacja oraz przestrzeganie przepisów WTO dotyczących wsparcia krajowego. Obejmują one również wymogi dotyczące konkretnych elementów, które muszą być zdefiniowane w planach WPR, takich jak użytki rolne, działalność rolnicza, osoba faktycznie prowadząca działalność rolniczą, młody rolnik. W sekcji tej opisano zobowiązania w zakresie „warunkowości” (zobowiązania dotyczące dobrych praktyk rolniczych, które każdy rolnik musi wypełniać, ale również obowiązków wynikających z prawodawstwa UE) oraz konieczności posiadania dobrze funkcjonujących usług doradczych dla gospodarstw rolnych.

Wreszcie w tytule tym przedstawia się rodzaje interwencji, które państwa członkowskie mogą wykorzystywać, aby wdrożyć swoje plany strategiczne WPR. Rodzaje interwencji to szeroko pojęte kategorie interwencji, które państwa członkowskie mogą wykorzystywać w swoich planach strategicznych WPR.

Tytuł IV zawiera przepisy finansowe. Zawarto w nim w szczególności alokacje środków finansowych w podziale na państwa członkowskie i fundusze oraz określono stopień elastyczności dozwolony przy przesunięciach środków między funduszami. Określono w nim stawki wkładu EFRROW w odniesieniu do wydatków publicznych w państwach członkowskich oraz przewidziano minimalne lub maksymalne alokacje środków finansowych na cele szczegółowe.

Tytuł V zawiera przepisy dotyczące planów strategicznych WPR. Określono w nim, jakie elementy państwa członkowskie muszą uwzględnić podczas opracowywania planu strategicznego WPR oraz jaka jest jego minimalna zawartość, z uwzględnieniem celów końcowych i planowania finansowego. W tytule tym wyjaśniono również, jakie zasady mają zastosowanie do zatwierdzania przez Komisję planów strategicznych WPR oraz w jaki sposób plany te można zmienić.

Tytuł VI zawiera niezbędne elementy dotyczące koordynacji i zarządzania. Określono w nim zakres odpowiedzialności organów państw członkowskich w odniesieniu do konkretnych zadań związanych z planami strategicznymi WPR. Aby zaangażować wszystkie zainteresowane strony w tytule tym ustanowiono komitet monitorujący. Ustanowiono w nim również sieci kontaktów, które mają umożliwić pomyślną realizację planów strategicznych WPR. Sieci te będą ustanowione zarówno na szczeblu krajowym, jak i na szczeblu UE. Wreszcie w tytule tym ustanowiono europejskie partnerstwo innowacyjne, aby stymulować wymianę wiedzy i innowacyjność.

W tytule VII wprowadza się ramy realizacji celów, monitorowania i ewaluacji określające co ma się znajdować w sprawozdaniach państw członkowskich z postępów w realizacji ich planów strategicznych WPR, kiedy należy je składać oraz zasady monitorowania i oceny tych postępów. Tytuł ten zawiera w szczególności przepisy dotyczące premii za skuteczną realizację celów środowiskowych i klimatycznych.

Wreszcie, tytuły VIII i IX zawierają odpowiednio przepisy dotyczące konkurencji, wyjaśniające w jaki sposób należy stosować poszczególne przepisy regulujące pomoc państwa, oraz przepisy końcowe określające, które z rozporządzeń zostają uchylone i kiedy przedmiotowe rozporządzenie wejdzie w życie.

Rozporządzenie horyzontalne w sprawie WPR

Proponuje się utrzymanie obecnej struktury WPR opartej na dwóch filarach, w ramach której środki o zasięgu ogólnym wdrażane w rytmie rocznym w ramach I filara byłyby uzupełnione lepiej dostosowanymi do uwarunkowań krajowych i regionalnych środkami w ramach programów wieloletnich II filara. Jednak w nowym modelu WPR po 2020 r. nacisk będzie położony na zwiększoną pomocniczość, tak aby państwa członkowskie mogły lepiej dostosowywać środki wykonawcze w ramach obu filarów do warunków krajowych i konkretnych okoliczności, w jakich funkcjonują rolnicy. Większa pomocniczość oznacza bardziej równomierne rozłożenie obowiązków w zakresie zarządzania WPR i ukształtowanie na nowo relacji między Unią Europejską, państwami członkowskimi i rolnikami.

W tym kontekście obecne rozporządzenie horyzontalne w sprawie WPR jest dostosowane do nowego modelu realizacji polityki oraz odzwierciedla zwiększony zakres elastyczności, jakim dysponują państwa członkowskie przy jej wdrażaniu (w zależności od ich lokalnych potrzeb), ograniczenie biurokracji z perspektywy beneficjentów oraz zorientowanie polityki na wyniki.

Przesunięcie nacisku na poziomie UE z zapewniania zgodności na realizację celów wymaga precyzyjnego określenia celów, jakie polityka ma zrealizować: cele te zostaną zatem ustanowione na poziomie UE. Aby w większym stopniu ukierunkować politykę na wyniki należy odejść od zapewniania legalności i prawidłowości transakcji leżących u podstaw rozliczeń na rzecz zapewniania realizacji celów i poszanowania podstawowych wymogów UE przez Zintegrowany System Zarządzania i Kontroli (ZSZiK) lub organy zarządzające (agencje płatnicze, jednostki koordynujące, właściwe organy i jednostki certyfikujące). Zostaną utrzymane solidne i wiarygodne struktury zarządzania, które charakteryzują WPR.

Oprócz przepisów finansowych, rozporządzenie horyzontalne w sprawie WPR w dalszym ciągu zawiera przepisy dotyczące ogólnych zasad kontroli i kar, kontroli w zakresie warunkowości i ZSZiK. W rezultacie rozporządzenie ustanawia zasady dotyczące: finansowania, systemów zarządzania i kontroli, procedur rozliczania (rocznego rozliczenia finansowego i rocznego rozliczenia z realizacji celów) oraz kontroli zgodności rozliczeń.

Wspomniane rozporządzenie zawiera różne elementy upraszczające. Po pierwsze, nowe roczne rozliczenie z realizacji celów odzwierciedla przejście od nacisku na przestrzeganie przepisów przez poszczególnych beneficjentów do nacisku na skuteczną realizację polityki w państwach członkowskich.

Ponadto w rozporządzeniu przewidziano zmniejszenie liczby agencji płatniczych oraz wzmocnienie roli jednostki koordynującej i jednostki certyfikującej zgodnie z nowym modelem realizacji. Uczyni to system bardziej przejrzystym i zmniejszy obciążenia zarówno dla organów administracji krajowych, jak i dla Komisji. Zgodnie z rozporządzeniem finansowym wprowadzono podejście oparte na pojedynczym audycie, można też ograniczyć liczbę audytów przeprowadzanych przez służby Komisji.

Rozporządzenie zmieniające

Komunikat w sprawie przyszłości rolnictwa i produkcji żywności potwierdza, że zorientowanie na rynek stanowi kluczowy element WPR, lecz podkreśla także wyzwania związane ze zrównoważeniem środowiskowym i zmianą klimatu. Ponadto sytuuje on sektor rolnictwa w samym centrum debaty na temat żywności i odnośnych obaw obywateli, przypominając, że „najważniejszym zadaniem polityki jest zapewnienie rolnikom pomocy w przewidywaniu zmian w nawykach żywieniowych i dostosowywaniu produkcji do sygnałów płynących z rynku i do wymagań konsumentów”. Ponieważ szczegółowe przepisy, które uniemożliwiają dokonanie niezbędnych korekt zostały określone na szczeblu UE, reforma stanowi okazję do dokonania koniecznych zmian. WPR powinna ponadto stanowić odpowiedź na obawy obywateli związane ze zrównoważoną produkcją rolną.

W związku z tym przewiduje się utrzymanie struktury i głównych zasad określonych w rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013, przy jednoczesnej zmianie ograniczonej liczby przepisów w świetle zmian gospodarczych, środowiskowych i społecznych, jakie zaszły od czasu jego wejścia w życie w 2014 r.

Po pierwsze, przewiduje się uchylenie przepisów dotyczących interwencji sektorowych, które były wcześniej ustanowione w rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013, ponieważ te interwencje w ramach przyszłej WPR zostaną uregulowane rozporządzeniem dotyczącym planu strategicznego WPR i będą częścią planów strategicznych państw członkowskich, co zapewni większą spójność interwencji w ramach WPR.

Po drugie, mimo że przeprowadzone kolejno w latach 2008 i 2013 reformy polityki dotyczącej wina ogólnie osiągnęły swoje cele zapewniając gospodarczy sukces sektora wina, to jednak sektor ten stanął przed nowymi ekonomicznymi, środowiskowymi i klimatycznymi wyzwaniami. W związku z tym rozporządzenie przewiduje szereg szczegółowych zmian do obowiązujących przepisów, aby odpowiedzieć na te wyzwania.

Po trzecie, w komunikacie pt. „Przyszłość rolnictwa i produkcji żywności” wezwano do zwiększenia atrakcyjności oznaczeń geograficznych dla rolników i konsumentów oraz do ułatwienia zarządzania nimi. Proponuje się zatem zmianę obecnych przepisów dotyczących oznaczeń geograficznych zawartych w czterech podstawowych aktach prawnych, aby uprościć system oznaczeń geograficznych, skrócić proces rejestracji oznaczeń geograficznych i efektywniej zatwierdzać zmiany do specyfikacji produktu. Zmiany te mają spowodować uproszczenie systemu oznaczeń geograficznych, uczynić go bardziej zrozumiałym dla konsumentów, łatwiejszym do promowania i tańszym, dzięki obniżeniu kosztów administracyjnych zarządzania nim.

W odniesieniu do przepisów dotyczących oznaczeń geograficznych win, ograniczenie badania wniosków przez organy UE do kontroli oczywistych błędów, oddzielenie praw własności intelektualnej od innych wymogów określonych w specyfikacji produktu, a także uprawnienie państw członkowskich do podejmowania decyzji w sprawie zmian, które nie mają znaczenia na poziomie UE, przyczyniłoby się do usprawnienia całej procedury, skrócenia terminów zatwierdzania oraz racjonalizacji nakładów, zgodnie z powiązanymi ze sobą zasadami pomocniczości i proporcjonalności. Podobnie przewiduje się uproszczenie niektórych procedur, np. procedury sprzeciwu, co ma się przyczynić do podniesienia wydajności procesu zatwierdzania.

Wyjaśnienie definicji „chroniona nazwa pochodzenia” w przypadku win umożliwi grupom producentów wykorzystywanie nowych odmian, uprawianych również w odpowiedzi na zmianę klimatu, i właściwe uzasadnianie wniosków, zgodnie z realiami uprawy winorośli i praktyk enologicznych. Proponuje się również wzmocnienie ochrony oznaczeń geograficznych przed ich podrabianiem w internecie oraz ochrony towarów w transzycie.

Uproszczenie proponowane w odniesieniu do oznaczeń geograficznych win musi mieć również zastosowanie do produktów rolnych i środków spożywczych aby zapewnić odpowiedni stopień spójności między systemami i przynieść korzyści producentom oznaczeń geograficznych również w tym sektorze. System oznaczeń geograficznych win aromatyzowanych, który obejmuje jedynie 5 spośród 3350 oznaczeń geograficznych, nie może funkcjonować i powinien zostać włączony do innego systemu – system produktów rolnych i środków spożywczych wydaje się właściwy, ponieważ obejmuje już inne napoje alkoholowe.

Ponadto w rozporządzeniu przewidziano przepisy, które przekładają się na wewnętrzne zobowiązania podjęte przez UE i jej państwa członkowskie w kontekście niedawnych decyzji ministerialnych na szczeblu Światowej Organizacji Handlu, szczególnie w odniesieniu do dopłat eksportowych.

Ponadto proponuje się usunąć szereg nieaktualnych przepisów, między innymi dotyczących systemu ograniczania produkcji i wymogów mających zastosowanie do sektora cukru, które przestały obowiązywać z końcem roku gospodarczego 2016/2017.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych, (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych, (UE) nr 251/2014 w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych aromatyzowanych produktów sektora wina, (UE) nr 228/2013 ustanawiające szczególne środki w dziedzinie rolnictwa na rzecz regionów najbardziej oddalonych w Unii Europejskiej i (UE) nr 229/2013 ustanawiające szczególne środki dotyczące rolnictwa dla mniejszych wysp Morza Egejskiego

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2, art. 114, art. 118 akapit pierwszy oraz art. 349,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁸,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów⁹,

uwzględniając opinię Trybunału Obrachunkowego,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W komunikacie Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowanym „Przyszłość rolnictwa i produkcji żywności” z dnia 29 listopada 2017 r. określono wyzwania, cele i kierunki przyszłej wspólnej polityki rolnej („WPR”) po 2020 r. Cele te obejmują między innymi konieczność wyraźniejszego ukierunkowania WPR na rezultaty, aby pobudzić modernizację i pogłębić zrównoważony charakter – w tym pod względem gospodarczym, społecznym oraz w zakresie środowiska i klimatu – obszarów rolnych, leśnych i wiejskich, oraz pomóc w zmniejszeniu obciążeń administracyjnych dla beneficjentów, związanych z prawodawstwem Unii.
- (2) Ponieważ należy udoskonalić sposób, w jaki WPR odpowiada na wyzwania i możliwości pojawiające się na poziomie unijnym, międzynarodowym, krajowym, regionalnym, lokalnym oraz na poziomie gospodarstwa, konieczne jest usprawnienie zarządzania WPR, jak również poprawa realizacji celów Unii i istotne zmniejszenie obciążeń administracyjnych. W WPR opartej na realizacji celów („model realizacji”) Unia powinna określić podstawowe parametry polityki, takie jak cele WPR i podstawowe wymogi, natomiast odpowiedzialność za sposób realizacji celów i celów

⁸ Dz.U. C z, s. .

⁹ Dz.U. C z, s. .

końcowych powinna spoczywać w większym stopniu na państwach członkowskich. Dzięki zwiększonej pomocniczości możliwe jest lepsze uwzględnianie lokalnych warunków i potrzeb poprzez dostosowywanie wsparcia, aby maksymalnie zwiększyć jego wkład w realizację celów Unii.

- (3) Aby zapewnić spójność WPR, wszystkie interwencje w ramach przyszłej WPR powinny stać się częścią strategicznego planu wsparcia, który obejmowałby pewne interwencje sektorowe ustanowione w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013¹⁰.
- (4) W załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 określono niektóre definicje dotyczące sektorów objętych zakresem stosowania tego rozporządzenia. Definicje dotyczące sektora cukru, określone w części II sekcja B tego załącznika, należy skreślić, ponieważ nie mają już zastosowania. Aby w świetle nowej wiedzy naukowej lub zmian na rynku zaktualizować definicje dotyczące innych sektorów, o których mowa w tym załączniku, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do zmiany tych definicji. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednocześnie, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. W związku z tym należy uchylić uprawnienie przekazane Komisji w części II sekcja A pkt 4 tego załącznika do zmiany definicji syropu inulinowego.
- (5) Należy uprościć część I rozporządzenia (UE) nr 1308/2013. Należy uchylić zbędne i nieaktualne definicje i przepisy upoważniające Komisję do przyjmowania aktów wykonawczych.
- (6) Należy zaktualizować limity pomocy unijnej dotyczącej dostarczania owoców i warzyw oraz mleka i przetworów mlecznych do placówek oświatowych, określone w art. 23a rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.
- (7) Należy uchylić przepisy dotyczące programów pomocy określonych w części II tytuł I rozdział II sekcje 2–6 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, ponieważ wszystkie rodzaje interwencji w tych sektorach zostaną określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) .../...¹¹ (*rozporządzenie dotyczące planu strategicznego WPR*).
- (8) W związku ze spadkiem rzeczywistej powierzchni obszarów nasadzonych winoroślą w kilku państwach członkowskich w latach 2014–2017 oraz ze względu na potencjalną utratę produkcji w tym obszarze, przy określaniu powierzchni upraw w celu udzielenia zezwoleń na nowe nasadzenia roślin, o których mowa w art. 63 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, państwa członkowskie powinny mieć

¹⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671).

¹¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) .../... z dnia r. ustanawiające przepisy dotyczące wsparcia na podstawie planów strategicznych sporządzanych przez państwa członkowskie w ramach wspólnej polityki rolnej (planów strategicznych WPR) i finansowanych z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) i z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz uchylające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 (Dz.U. L ... z ..., s. ...).

możliwość wyboru pomiędzy rzeczywistą podstawą a odsetkiem całkowitej powierzchni upraw winorośli na ich terytorium w dniu 31 lipca 2015 r. powiększonym o powierzchnię odpowiadającą prawom do sadzenia na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 udostępnionym w celu przekształcenia na zezwolenia w danym państwie członkowskim w dniu 1 stycznia 2016 r.

- (9) Należy zmienić zasady klasyfikacji odmian winorośli przez państwa członkowskie w celu włączenia wcześniej wykluczonych odmian winorośli *Noah*, *Othello*, *Isabelle*, *Jacquez*, *Clinton* oraz *Herbemont*. Celem zapewnienia, aby wykorzystywane w produkcji wina w Unii odmiany winorośli wykształcały większą odporność na choroby i były lepiej dostosowane do zmieniających się warunków klimatycznych, należy ustanowić przepisy zezwalające na sadzenie odmiany *Vitis Labrusca* i odmian pochodzących z krzyżowania *Vitis vinifera*, *Vitis Labrusca* i innych gatunków rodzaju *Vitis* do celów produkcji wina w Unii.
- (10) Aby umożliwić producentom wykorzystywanie odmian winorośli, które są lepiej dostosowane do zmieniających się warunków klimatycznych i charakteryzują się większą odpornością na choroby, należy wprowadzić przepis zezwalający na wytwarzanie produktów opatrzonych nazwą pochodzenia nie tylko z odmian winorośli należących do gatunku *Vitis vinifera*, lecz również z odmian winorośli pochodzących z krzyżowania gatunku *Vitis vinifera* z innymi gatunkami rodzaju *Vitis*.
- (11) Przepisy dotyczące świadectw zgodności i sprawozdań z analizy na potrzeby przywozu wina powinny być stosowane w świetle umów międzynarodowych zawartych zgodnie z Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”).
- (12) Definicję nazwy pochodzenia należy dostosować do definicji zawartej w Porozumieniu w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej¹² („porozumienie TRIPS”) zatwierdzonym decyzją Rady 94/800/WE¹³, w szczególności do jego art. 22 ust. 1, i uściślić w niej, że nazwa powinna określać produkt jako pochodzący z określonego regionu lub określonego miejsca.
- (13) Aby zapewnić spójność przy podejmowaniu decyzji w odniesieniu do wniosków o objęcie ochroną i wniosków zgłaszających sprzeciw składanych w ramach wstępnej procedury krajowej, o której mowa w art. 96 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, należy informować Komisję w sposób regularny i w wyznaczonych terminach o momencie rozpoczęcia procedury w sądzie krajowym lub innym organie krajowym w odniesieniu do wniosku o objęcie ochroną przekazanego Komisji przez państwo członkowskie, jak określono w art. 96 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013. Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze, aby w tych okolicznościach i w stosownych przypadkach, mogła zawiesić rozpatrywanie wniosku do momentu, gdy sąd krajowy lub inny organ krajowy podejmie decyzję w sprawie oceny przez państwo członkowskie wniosku w ramach wstępnej procedury krajowej.
- (14) Należy uprościć i przyspieszyć rejestrację oznaczeń geograficznych poprzez oddzielenie oceny zgodności z przepisami dotyczącymi praw własności intelektualnej

¹² Wielostronne negocjacje handlowe w ramach rundy urugwajskiej (1986–1994) – załącznik 1 – załącznik 1C – Porozumienie w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej (WTO) (Dz.U. L 336 z 23.12.1994, s. 214).

¹³ Decyzja Rady 94/800/WE z dnia 22 grudnia 1994 r. dotycząca zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej w dziedzinach wchodzących w zakres jej kompetencji, porozumień będących wynikiem negocjacji wielostronnych w ramach Rundy Urugwajskiej (1986–1994) (Dz.U. L 336 z 23.12.1994, s. 1).

od oceny zgodności specyfikacji produktu z wymogami określonymi w normach handlowych i przepisach dotyczących etykietowania.

- (15) Ocena przeprowadzana przez właściwe organy państw członkowskich jest istotnym etapem procedury. Państwa członkowskie dysponują wiedzą ogólną i fachową oraz dostępem do danych i faktów, dzięki którym są one w stanie najlepiej sprawdzić, czy informacje zawarte we wniosku są prawidłowe i prawdziwe. Zatem to państwa członkowskie powinny gwarantować rzetelność i dokładność wyników oceny wiernie zapisanych w jednolitym dokumencie, stanowiącym streszczenie istotnych elementów specyfikacji produktu. Z uwagi na zasadę pomocniczości Komisja powinna następnie badać wnioski w celu zapewnienia, by nie zawierały one żadnych oczywistych błędów oraz by uwzględniono w nich prawo Unii i interesy zainteresowanych stron spoza państwa członkowskiego, w którym je złożono.
- (16) Okres, w ciągu którego można wnieść sprzeciw należy przedłużyć do trzech miesięcy w celu zapewnienia, by wszystkie zainteresowane strony miały dość czasu na zbadanie wniosku o objęcie ochroną i ewentualne złożenie oświadczenia o sprzeciwie. Aby zapewnić stosowanie takiej samej procedury w odniesieniu do sprzeciwów wnoszonych na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012¹⁴ i tym samym umożliwić państwom członkowskim przekazywanie do Komisji w sposób skoordynowany i wydajny sprzeciwów od osób fizycznych lub prawnych zamieszkałych lub mających siedzibę na ich terytorium, wnioski od osób fizycznych lub prawnych powinny być przekazywane za pośrednictwem organów państwa członkowskiego, w którym osoby te mieszkają lub mają siedzibę. Aby uprościć procedurę zgłaszania sprzeciwu, Komisji należy powierzyć uprawnienia do odrzucania niedopuszczalnych oświadczeń o sprzeciwie w akcie wykonawczym obejmującym nazwę ochroną. Należy zatem uchylić art. 111 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 powierzający Komisji uprawnienie do odrzucania niedopuszczalnych sprzeciwów w drodze oddzielnego aktu wykonawczego.
- (17) Aby zwiększyć skuteczność proceduralną oraz zapewnić jednolite warunki obejmowania ochroną nazw pochodzenia lub oznaczenia geograficznego, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do przyjmowania aktów wykonawczych obejmujących nazwę ochroną bez konieczności korzystania z procedury sprawdzającej w sytuacji, w której nie zgłoszono w odniesieniu do wniosku o objęcie ochroną dopuszczalnego oświadczenia o sprzeciwie. W przypadku gdy złożono dopuszczalne oświadczenie o sprzeciwie, Komisji należy powierzyć uprawnienia do przyjmowania zgodnie z procedurą sprawdzającą aktów wykonawczych obejmujących nazwę ochroną lub odrzucających wniosków o objęcie ochroną.
- (18) Uwzględniając należycie zatwierdzone decyzją Rady 94/800/WE porozumienie TRIPS, w szczególności jego art. 22 i 23, oraz Układ ogólny w sprawie taryf celnych i handlu¹⁵ („GATT”), w szczególności jego art. V dotyczący swobody tranzytu, w celu wzmocnienia ochrony nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych oraz skuteczniejszego przeciwdziałania podrabianiu towarów należy objąć ochroną przyznaną na podstawie art. 103 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 również

¹⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1).

¹⁵ Wielostronne negocjacje handlowe w ramach rundy urugwajskiej (1986–1994) – załącznik 1 – załącznik 1A – Porozumienie w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej (WTO) (Dz.U. L 336 z 23.12.1994, s. 1).

towary będące w tranzycie przez obszar celny Unii oraz towary sprzedawane za pośrednictwem internetu lub poprzez inne środki handlu elektronicznego.

- (19) Należy umożliwić podjęcie decyzji o unieważnieniu ochrony nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego, w przypadku gdy nie są już one stosowane lub jeśli wnioskodawca, o którym mowa w art. 95 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, nie zamierza dalej utrzymywać tej ochrony.
- (20) Z uwagi na wzrost zapotrzebowania konsumentów na innowacyjne produkty sektora wina o niższej rzeczywistej zawartości alkoholu niż minimalna rzeczywista zawartość alkoholu określona dla produktów sektora wina w części II załącznika VII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, należy umożliwić produkcję takich innowacyjnych produktów sektora wina również na terenie Unii.
- (21) Należy przewidzieć definicje odalkoholizowanych produktów sektora wina i częściowo odalkoholizowanych produktów sektora wina. W definicjach tych należy uwzględnić definicje zawarte w rezolucjach Międzynarodowej Organizacji ds. Winorośli i Wina (OIV): OIV-ECO 433-2012 *Beverage Obtained By Partial Dealcoholisation of Wine* [Napój uzyskany w wyniku częściowej dealkoholizacji wina] oraz OIV-ECO 523-2016 *Wine With An Alcohol Content Modified by Dealcoholisation* [Wina o zawartości alkoholu zmienionej w wyniku dealkoholizacji].
- (22) Komisji należy powierzyć uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, aby zapewnić stosowanie przepisów dotyczących etykietowania i prezentacji produktów w sektorze wina również w odniesieniu do odalkoholizowanych lub częściowo odalkoholizowanych produktów sektora wina oraz aby ustanowić przepisy regulujące procesy dealkoholizacji stosowane w produkcji niektórych odalkoholizowanych lub częściowo odalkoholizowanych produktów sektora wina na terenie Unii i przepisy dotyczące warunków stosowania zamknięć w sektorze wina celem uchronienia konsumentów przed wprowadzającym w błąd stosowaniem pewnych rodzajów zamknięć kojarzonych z pewnymi napojami oraz przed niebezpiecznymi materiałami wykorzystywanymi do produkcji zamknięć, które mogą zanieczyszczać napoje. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa. W szczególności, aby zapewnić udział na równych zasadach Parlamentu Europejskiego i Rady w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (23) Przepisy dotyczące produkcji i wymogi mające zastosowanie do sektora cukru przestały obowiązywać z końcem roku gospodarczego 2016/2017. Art. 124 i art. 127–144 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 są obecnie nieaktualne i w związku z tym należy je uchylić.
- (24) Środki i przepisy dotyczące przywozu konopi określone w art. 189 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 są obecnie zbędne i nieaktualne i w związku z tym należy je uchylić.
- (25) Należy uchylić art. 192 i 193 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, ponieważ przewidziane w nich środki są już niepotrzebne z uwagi na zaprzestanie stosowania

systemu ograniczania produkcji w sektorze cukru. Aby zapewnić odpowiednie dostawy na rynek Unii za pomocą przywozu z państw trzecich, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do zawieszania należności celnych przywozowych w odniesieniu do melasy z trzciny cukrowej i melasy buraczanej.

- (26) W decyzji ministerialnej przyjętej w dniu 19 grudnia 2015 r. na 10. konferencji ministerialnej WTO w Nairobi¹⁶ przewidziano przepisy dotyczące środków konkurencji eksportowej. W odniesieniu do dopłat eksportowych, na członków WTO nałożono wymóg zniesienia uprawnień do subsydiów wywozowych od daty przyjęcia tej decyzji. Należy zatem uchylić przepisy unijne dotyczące refundacji wywozowych, zawarte w art. 196–204 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.
- (27) Państwa członkowskie mogą przyjąć – z poszanowaniem prawa Unii – krajowe środki w odniesieniu do kredytów eksportowych, programów gwarancji lub ubezpieczeń na kredyty eksportowe, państwowych przedsiębiorstw handlowych eksportujących produkty rolne i międzynarodowej pomocy żywnościowej. Unia i jej państwa członkowskie są członkami WTO, zatem takie środki krajowe, jako wchodzące w zakres prawa Unii i prawa międzynarodowego, powinny być zgodne również z przepisami określonymi we wspomnianej decyzji ministerialnej WTO z dnia 19 grudnia 2015 r.
- (28) Należy skreślić nieaktualne obowiązki Komisji dotyczące sprawozdawczości w odniesieniu do rynku mleka i przetworów mlecznych, rozszerzenia zakresu programów szkolnych oraz stosowania zasad konkurencji do sektora rolnego. Obowiązki dotyczące sprawozdawczości w odniesieniu do sektora pszczelarskiego należy uwzględnić w rozporządzeniu (UE) .../... (*rozporządzenie dotyczące planu strategicznego WPR*).
- (29) Z uwagi na uchylenie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013¹⁷ rozporządzeniem (UE) .../... (*rozporządzenie dotyczące planu strategicznego WPR*), przepisy dotyczące kontroli i kar w odniesieniu do norm handlowych i chronionych nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych i określeń tradycyjnych należy włączyć do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.
- (30) Przepisy dotyczące rezerwy na wypadek kryzysów w sektorze rolnym, określone w części V rozdział III rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, należy uchylić, ponieważ zaktualizowane przepisy dotyczące rezerwy rolnej są określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) .../...¹⁸ (*rozporządzenie horyzontalne*).
- (31) Z uwagi na ograniczoną liczbę zarejestrowanych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 251/2014¹⁹ oznaczeń geograficznych aromatyzowanych win, należy uprościć ramy prawne dotyczące ochrony oznaczeń geograficznych tego rodzaju produktów. Wina aromatyzowane i inne napoje

¹⁶ WT/MIN(15)/45, WT/L//980.

¹⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549).

¹⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) .../... w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 1306/2013 (Dz.U. L z ..., s. ...).

¹⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 251/2014 z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych aromatyzowanych produktów sektora wina, uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1601/91 (Dz.U. L 84 z 20.3.2014, s. 14).

alkoholowe, z wyjątkiem napojów spirytusowych i produktów sektora wina wymienionych w części II załącznika VII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, powinny zostać objęte tym samym systemem prawnym i procedurami co inne produkty rolne i środki spożywcze. Należy rozszerzyć zakres rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 tak, aby objąć nim te produkty. Należy zmienić rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 251/2014, aby uwzględnić tę zmianę w jego tytule, zakresie, definicjach i przepisach dotyczących etykietowania aromatyzowanych produktów sektora wina. Należy zapewnić płynne przejście nazw chronionych na podstawie rozporządzenia (UE) nr 251/2014.

- (32) Należy usprawnić i uprościć procedury rejestracji chronionych nazw pochodzenia, chronionych oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności określone w rozporządzeniu (UE) nr 1151/2012, aby zapewnić krótsze terminy rejestracji nowych nazw. Należy uprościć procedurę sprzeciwu.
- (33) Należy przewidzieć przepisy regulujące szczególne odstępstwa dopuszczające stosowanie innych nazw jednocześnie z zarejestrowaną nazwą gwarantowanej tradycyjnej specjalności. Komisja powinna wyznaczyć okresy przejściowe w odniesieniu do stosowania oznaczeń zawierających nazwy gwarantowanych tradycyjnych specjalności zgodne z wymogami dotyczącymi podobnych okresów przejściowych już obowiązujących w odniesieniu do chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych.
- (34) Należy uprościć określoną w rozporządzeniu (UE) nr 1151/2012 procedurę zatwierdzania zmian w specyfikacji produktu, wprowadzając rozróżnienie między zmianami na poziomie Unii i zmianami standardowymi. Zgodnie z zasadą pomocniczości państwa członkowskie mają być odpowiedzialne za zatwierdzanie zmian standardowych a Komisja powinna zachować kompetencje w odniesieniu do zatwierdzania zmian specyfikacji produktów na poziomie Unii.
- (35) Należy zaktualizować kwoty zasobów finansowych dostępnych na potrzeby finansowania środków na podstawie rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013²⁰ i (UE) nr 229/2013²¹.
- (36) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 251/2014, (UE) nr 228/2013 oraz (UE) nr 229/2013.
- (37) Należy przewidzieć rozwiązania na okres przejściowy w odniesieniu do wniosków o objęcie ochroną i o rejestrację chronionych nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności, które złożono przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i w odniesieniu do wydatków poniesionych przed dniem 1 stycznia 2021 r. w ramach programów pomocy dla sektora oliwy z oliwek i oliwek stołowych, programów operacyjnych w sektorze owoców i warzyw, programów wsparcia w sektorze wina, pomocy w sektorze pszczelarskim i w sektorze chmielu przewidzianych w art. 29–60 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

²⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013 z dnia 13 marca 2013 r. ustanawiające szczególne środki w dziedzinie rolnictwa na rzecz regionów najbardziej oddalonych w Unii Europejskiej i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 247/2006 (Dz.U. L 78 z 20.3.2013, s. 23).

²¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 229/2013 z dnia 13 marca 2013 r. ustanawiające szczególne środki dotyczące rolnictwa dla mniejszych wysp Morza Egejskiego i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1405/2006 (Dz.U. L 78 z 20.3.2013, s. 41).

- (38) Aby zapewnić płynne przejście do nowych ram prawnych określonych w rozporządzeniu (UE) .../... (*rozporządzenie dotyczące planu strategicznego WPR*), przepisy dotyczące zmian w rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do niektórych programów pomocy i rezerwy na wypadek kryzysów w sektorze rolnym oraz przepisy dotyczące zmian w rozporządzeniach (UE) nr 228/2013 i (UE) nr 229/2013 powinny mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2021 r.,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013

W rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

- a) uchyla się ust. 2;
b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../... * [*rozporządzenie horyzontalne*] oraz rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../... ** [*rozporządzenie dotyczące planu strategicznego WPR*], o ile w niniejszym rozporządzeniu nie postanowiono inaczej.

4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 227 aktów delegowanych zmieniających definicje dotyczące sektorów określonych w załączniku II w zakresie niezbędnym do aktualizacji tych definicji w świetle rozwoju rynku.

* **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) .../... w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 1306/2013 (Dz.U. L z ..., s. ...).**

** **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) .../... z dnia ... r. ustanawiające przepisy dotyczące wsparcia na podstawie planów strategicznych sporządzanych przez państwa członkowskie w ramach wspólnej polityki rolnej (planów strategicznych WPR) i finansowanych z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) i z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz uchylające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 (Dz.U. L ... z ..., s. ...).”;**

- 2) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Współczynniki przeliczeniowe dla ryżu

Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustalające współczynniki przeliczeniowe dla ryżu na różnych etapach przetwarzania.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.”;

- 3) uchyla się art. 6;
4) część II tytuł I rozdział II otrzymuje brzmienie:

- a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„ROZDZIAŁ II

Pomoc dotycząca dostarczania owoców i warzyw oraz mleka i przetworów mlecznych do placówek oświatowych”;

- b) skreśla się nagłówek „Sekcja 1” i jego tytuł;
c) w art. 23a wprowadza się następujące zmiany:

- (i) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Bez uszczerbku dla ust. 4 pomoc w ramach programu dla szkół, przydzielona na dystrybucję produktów, towarzyszące środki edukacyjne i powiązane koszty, o których mowa w art. 23 ust. 1, nie może przekraczać 220 804 135 EUR na rok szkolny.

W ramach tego ogólnego limitu pomoc nie może przekraczać:

- a) na owoce i warzywa w szkole: 130 608 466 EUR na rok szkolny;
b) na mleko w szkole: 90 195 669 EUR na rok szkolny.”;

- (ii) w ust. 2 akapit trzeci skreśla się ostatnie zdanie;

- (iii) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Nie przekraczając ogólnego limitu w wysokości 220 804 135 EUR określonego w ust. 1, każde państwo członkowskie może przenieść, raz w danym roku szkolnym, do 20 % kwoty jednego lub drugiego wstępnego przydziału.”;

- d) uchyla się sekcje 2–6 obejmujące art. 29–60;

- 5) art. 63 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie corocznie udzielają zezwoleń na nowe nasadzenia odpowiadające:

- a) 1 % całkowitej powierzchni upraw winorośli na ich terytorium mierzonej w dniu 31 lipca roku poprzedzającego; lub
b) 1 % obszaru obejmującego powierzchnię upraw winorośli na ich terytorium mierzoną w dniu 31 lipca 2015 r. oraz powierzchnię objętą prawami do sadzenia przyznanymi na ich terytorium producentom zgodnie z art. 85h, art. 85i lub art. 85k rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 i udostępnionymi w celu przekształcenia na zezwolenia w dniu 1 stycznia 2016 r., o których mowa w art. 68 niniejszego rozporządzenia.”;

- 6) art. 81 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Z zastrzeżeniem ust. 3 państwa członkowskie dokonują klasyfikacji odmian winorośli, które mogą być sadzone, sadzone ponownie lub szczepione na ich terytoriach w celu produkcji wina.

Państwa członkowskie mogą klasyfikować odmiany winorośli, w przypadku gdy:

- a) dana odmiana należy do gatunku *Vitis vinifera* lub *Vitis Labrusca*; lub
- b) dana odmiana pochodzi z krzyżówki gatunku *Vitis vinifera*, *Vitis Labrusca* z innymi gatunkami rodzaju *Vitis*;

W przypadku gdy odmiana winorośli jest skreślona z klasyfikacji, o której mowa w akapicie pierwszym, wykarczowanie tej odmiany następuje w ciągu 15 lat od momentu jej skreślenia.”;

7) art. 90 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. O ile nie postanowiono inaczej w umowach międzynarodowych zawartych zgodnie z TFUE, przywóz produktów, o których mowa w ust. 1, podlega obowiązkowi przedstawienia:

- a) zaświadczenia o zgodności z przepisami, o których mowa w ust. 1 i 2, wystawionego przez właściwy organ w państwie pochodzenia produktu, ujęty w wykazie, który zostanie publicznie udostępniony przez Komisję;
- b) sprawozdania z analiz przygotowanego przez podmiot lub służby wyznaczone przez państwo pochodzenia produktu, o ile dany produkt przeznaczony jest do bezpośredniego spożycia przez ludzi.”;

8) w części II tytuł II rozdział 1 sekcja 1 dodaje się podsekcję 4a w brzmieniu:

„Podsekcja 4a

Kontrole i kary

Artykuł 90a

Kontrole i kary dotyczące zasad wprowadzania do obrotu

1. Nie naruszając przepisów aktów dotyczących sektora wina, które zostały przyjęte zgodnie z art. 57 rozporządzenia (UE) .../... (*rozporządzenie horyzontalne*), w przypadku naruszenia przepisów Unii dotyczących sektora wina, państwa członkowskie stosują proporcjonalne, skuteczne i odstraszające kary administracyjne zgodnie z tytułem IV rozdział I tego rozporządzenia (*rozporządzenie horyzontalne*).
2. W celu ochrony środków finansowych Unii oraz ochrony tożsamości, pochodzenia i jakości wina z Unii Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 227 aktów delegowanych odnoszących się do:
 - a) stworzenia analitycznej bazy danych izotopowych, opracowanej w oparciu o próby zebrane przez państwa członkowskie, aby pomóc w wykrywaniu nadużyć finansowych;
 - b) przepisów dotyczących organów kontrolnych oraz zasady ich wzajemnej pomocy;
 - c) przepisów dotyczących wspólnego wykorzystywania wyników kontroli państw członkowskich.
3. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające wszystkie niezbędne środki dotyczące:
 - a) procedur odnoszących się do własnych baz danych państw członkowskich oraz do analitycznej bazy danych izotopowych, która pomoże wykrywać nadużycia finansowe;

- b) procedur odnoszących się do współpracy i pomocy między organami i jednostkami kontrolnymi;
- c) w odniesieniu do obowiązku, o którym mowa w ust. 3, przepisów dotyczących przeprowadzania kontroli zgodności z normami handlowymi, przepisów dotyczących organów odpowiedzialnych za przeprowadzanie tych kontroli, jak również dotyczących zakresu i częstotliwości tych kontroli oraz etapu wprowadzania do obrotu, do którego mają się odnosić.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.”;

9) w art. 93 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) »nazwa pochodzenia« oznacza nazwę, którą określa się produkt, o którym mowa w art. 92 ust. 1:

- (i) którego jakość i właściwości są zasadniczo lub wyłącznie związane ze szczególnym środowiskiem geograficznym, z właściwymi dla niego czynnikami przyrodniczymi oraz, w stosownych przypadkach, czynnikami ludzkimi;
- (ii) który pochodzi z określonego miejsca, regionu lub, w szczególnych przypadkach, państwa;
- (iii) jest produkowany z winogron, które pochodzą wyłącznie z tego obszaru geograficznego;
- (iv) jego produkcja odbywa się na tym obszarze geograficznym; oraz
- (v) który jest otrzymywany z odmian winorośli należących do *Vitis vinifera* lub z krzyżówki gatunku *Vitis vinifera* z innymi gatunkami rodzaju *Vitis*.”;

b) ust. 2 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) spełniają wymogi, o których mowa w ust. 1 lit. a) ppkt (i)–(v); oraz”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Produkcja, o której mowa w ust. 1 lit. a) ppkt (iv) oraz lit. b) ppkt (iii), obejmuje wszystkie działania od zbioru winogron do zakończenia procesów winiarskich, z wyjątkiem procesów poprodukcyjnych.”;

10) w art. 94 ust. 1 zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„Wnioski o objęcie ochroną nazw jako nazw pochodzenia lub oznaczeń geograficznych obejmują.”

11) w art. 96 dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. Państwa członkowskie niezwłocznie informują Komisję, jeżeli przed sądem krajowym lub innym organem krajowym rozpoczęto postępowanie w sprawie wniosku o objęcie ochroną, który państwo członkowskie przesłało Komisji zgodnie z ust. 5.

7. W stosownych przypadkach Komisja może przyjąć akty wykonawcze celem zawieszenia procedury sprawdzania wniosku, o której mowa w art. 97 ust. 2,

do momentu gdy sąd krajowy lub inny organ krajowy podejmie decyzję dotyczącą wniosku o objęcie ochroną, w odniesieniu do którego państwo członkowskie, w ramach wstępnej procedury krajowej zgodnie z ust. 5, uznało, że wymogi zostały spełnione.

Te akty wykonawcze przyjmuje się bez stosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3.”;

12) w art. 97 ust. 2, 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„2. Komisja sprawdza wnioski o objęcie ochroną, które jej przekazano zgodnie z art. 94 i art. 96 ust. 5. Sprawdza ona, czy nie ma we wnioskach oczywistych błędów, uwzględniając przy tym wynik wstępnej procedury krajowej przeprowadzonej przez zainteresowane państwo członkowskie.

Sprawdzanie przez Komisję nie może trwać dłużej niż sześć miesięcy, licząc od daty przyjęcia wniosku przesłanego przez państwo członkowskie. Jeśli termin ten zostaje przekroczony, Komisja informuje pisemnie wnioskodawców o powodach tej zwłoki.

3. W przypadku gdy w wyniku sprawdzania przeprowadzonego zgodnie z ust. 2 Komisja uzna, że warunki określone w art. 93, 100 i 101 są spełnione, przyjmuje akty wykonawcze dotyczące publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* jednolitego dokumentu, o którym mowa w art. 94 ust. 1 lit. d), oraz odesłania do publikacji specyfikacji produktu dokonanej w toku wstępnej procedury krajowej.

Te akty wykonawcze przyjmuje się bez stosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3.

4. W przypadku gdy w wyniku sprawdzania przeprowadzonego zgodnie z ust. 2 Komisja uzna, że warunki określone w art. 93, 100 i 101 nie są spełnione, przyjmuje akty wykonawcze odrzucające wniosek.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.”;

13) art. 98 i 99 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 98

Procedura zgłaszania sprzeciwu

W terminie dwóch miesięcy od daty publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* jednolitego dokumentu, o którym mowa w art. 94 ust. 1 lit. d), organy państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, lub każda osoba fizyczna lub prawna, mająca uzasadniony interes oraz zamieszkała lub mająca siedzibę na terytorium państwa trzeciego, mogą przesłać do Komisji oświadczenie o sprzeciwie wobec zaproponowanego objęcia ochroną. Oświadczenie o sprzeciwie należy uzasadnić.

Każda osoba fizyczna lub prawna, mająca uzasadniony interes oraz zamieszkała lub mająca siedzibę na terytorium państwa członkowskiego innego niż państwo wnioskujące o objęcie ochroną, może złożyć oświadczenie o sprzeciwie za pośrednictwem organów państwa członkowskiego, w którym mieszka lub ma siedzibę, w terminie umożliwiającym przesłanie oświadczenia o sprzeciwie w terminie, o którym mowa w akapicie pierwszym.

Artykuł 99

Decyzja o objęciu ochroną

1. W przypadku gdy Komisja nie otrzymała dopuszczalnego oświadczenia o sprzeciwie zgodnie z art. 98, przyjmuje ona akty wykonawcze obejmujące nazwę ochroną. Te akty wykonawcze przyjmuje się bez stosowania procedury sprawdzającej, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3.
 2. W przypadku gdy Komisja otrzymała dopuszczalne oświadczenie o sprzeciwie, przyjmuje ona akty wykonawcze obejmujące nazwę ochroną lub odrzucające wnioski. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.
 3. Ochrona przyznana na podstawie niniejszego artykułu pozostaje bez uszczerbku dla zgodności przedmiotowych produktów z innymi przepisami Unii dotyczącymi w szczególności wprowadzania produktów do obrotu, marketingu i etykietowania żywności.”
- 14) w art. 103 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
- „4. Ochrona, o której mowa w ust. 2, ma zastosowanie również do towarów wprowadzanych na obszar celny Unii bez dopuszczenia ich do swobodnego obrotu na obszarze celnym Unii oraz do towarów sprzedawanych za pośrednictwem środków handlu elektronicznego w Unii.”;
- 15) art. 106 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 106

Unieważnienie

Z własnej inicjatywy lub na należycie uzasadniony wniosek państwa członkowskiego, państwa trzeciego lub osoby fizycznej lub prawnej, która ma w tym uzasadniony interes, Komisja może przyjmować akty wykonawcze unieważniające ochronę nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego, w co najmniej jednym z następujących przypadków:

- a) jeśli nie jest już zachowana zgodność z odpowiednią specyfikacją produktu;
- b) jeśli w ciągu siedmiu kolejnych lat nie wprowadzono do obrotu produktu opatrzonego daną nazwą pochodzenia lub danym oznaczeniem geograficznym;
- c) jeśli wnioskodawca spełniający wymogi określone w art. 95 oświadcza, że nie zamierza dalej utrzymywać ochrony nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.”;

- 16) uchyla się art. 111;
- 17) w części II tytuł II rozdział I sekcja 2 dodaje się podsekcję 4 w brzmieniu:

„Podsekcja 4

Kontrole związane z nazwami pochodzenia, oznaczeniami geograficznymi oraz określeniami tradycyjnymi

Artykuł 116a

Kontrole

1. Państwa członkowskie podejmują kroki niezbędne do zatrzymania niezgodnego z prawem stosowania chronionych nazw pochodzenia, chronionych oznaczeń geograficznych i chronionych określeń tradycyjnych, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu.
2. Państwa członkowskie wyznaczają właściwe organy odpowiedzialne za przeprowadzanie kontroli w odniesieniu do obowiązków określonych w niniejszej sekcji. W tym celu zastosowanie mają art. 4 ust. 2, art. 4 ust. 4, art. 5 ust. 1, art. 5 ust. 4 i art. 5 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625*.
3. Na terenie Unii, właściwy organ, o którym mowa w ust. 2, lub co najmniej jeden z organów delegowanych w rozumieniu art. 3 pkt 5 rozporządzenia (UE) 2017/625 działających jako jednostki certyfikujące produkty na podstawie kryteriów określonych w tytule II rozdział III tego rozporządzenia, przeprowadza doroczną weryfikację zgodności ze specyfikacją produktu w trakcie produkcji oraz w trakcie rozlewu wina lub po nim.
4. Komisja przyjmuje akty wykonawcze dotyczące:
 - a) powiadomień, które państwa członkowskie mają przekazywać Komisji;
 - b) przepisów dotyczących organu odpowiedzialnego za weryfikację zgodności ze specyfikacją produktu, w tym w przypadku gdy obszar geograficzny znajduje się w państwie trzecim;
 - c) działań, jakie mają być realizowane przez państwa członkowskie w celu zapobiegania niezgodnemu z prawem stosowaniu chronionych nazw pochodzenia, chronionych oznaczeń geograficznych i chronionych określeń tradycyjnych;
 - d) kontroli i weryfikacji, jakie mają być przeprowadzane przez państwa członkowskie, w tym badań.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

* **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/ EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz.U. L 95 z 7.4.2017, s. 1).”;**

18) w art. 119 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„Etykietowanie i prezentacja produktów, o których mowa w załączniku VII część II pkt 1-11, 13, 15, 16, 18 i 19, wprowadzanych do obrotu w Unii lub

przeznaczonych na wywóz, obejmuje następujące obowiązkowe dane szczegółowe:”;

- b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
- „4. Państwa członkowskie wprowadzają środki w celu zapewnienia, aby produkty, o których mowa w ust. 1, nieopatrzone etykietami zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia nie były wprowadzane do obrotu lub zostały wycofane z obrotu, jeśli już zostały do niego wprowadzone.”;
- 19) w art. 120 ust. 1 zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:
- „Etykietowanie i prezentacja produktów, o których mowa w załączniku VII część II pkt 1-11, 13, 15, 16, 18 i 19, może obejmować w szczególności następujące fakultatywne dane szczegółowe:”;
- 20) w art. 122 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:
- a) uchyla się lit. b) ppkt (ii);
- b) w lit. c) dodaje się ppkt (iii) w brzmieniu:
- „(iii) terminów odnoszących się do gospodarstwa rolnego oraz warunków ich użycia.”;
- c) lit. d) ppkt (i) otrzymuje brzmienie:
- „(i) warunków stosowania niektórych kształtów butelek i zamknięć oraz wykazu niektórych szczególnych kształtów butelek;”;
- 21) w części II tytuł II rozdział II sekcja 1 wprowadza się następujące zmiany:
- a) uchyla się art. 124;
- b) skreśla się nagłówek „Podsekcja 1” i jego tytuł;
- c) uchyla się sekcje 2 i 3 obejmujące art. 127–144;
- 22) w art. 145 ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
- „Państwa członkowskie, które uwzględniły restrukturyzację i przekształcenie winnic w swoich planach strategicznych WPR zgodnie z art. 52 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) .../... [rozporządzenie dotyczące planu strategicznego WPR] do dnia 1 marca każdego roku przedstawiają Komisji, na podstawie rejestru winnic, aktualny wykaz swojego potencjału produkcyjnego.”;
- 23) uchyla się art. 189;
- 24) uchyla się art. 192 i 193;
- 25) w rozdziale IV dodaje się art. 193a w brzmieniu:

„Artykuł 193a

Zawieszenie należności celnych przywozowych w odniesieniu do melasy

Komisja może przyjmować akty wykonawcze zawieszające należności celne przywozowe w całości lub w części w odniesieniu do melasy objętej kodem CN 1703.

Te akty wykonawcze przyjmuje się bez stosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3.”;

- 26) w części III uchyla się rozdział VI obejmujący art. 196–204;

- 27) uchyla się art. 225 lit. a)–d);
- 28) w części V uchyla się rozdział III obejmujący art. 226;
- 29) w załączniku II część II wprowadza się następujące zmiany:
- a) w sekcji A pkt 4 skreśla się zdanie drugie;
 - b) uchyla się sekcję B;
- 30) w załączniku III wprowadza się następujące zmiany:
- a) tytuł otrzymuje brzmienie:
 „STANDARDOWA JAKOŚĆ RYŻU I CUKRU, O KTÓREJ MOWA W
 ART. 1a ROZPORZĄDZENIA (UE) NR 1370/2013*
 * **Rozporządzenie Rady (UE) nr 1370/2013 z dnia 16 grudnia 2013 r. określające środki dotyczące ustalania niektórych dopłat i refundacji związanych ze wspólną organizacją rynków produktów rolnych (Dz.U. L 346 z 20.12.2013, s. 12).”;**
 - b) uchyla się część B sekcja I;
- 31) uchyla się załącznik VI;
- 32) w załączniku VII część II dodaje się pkt 18 i 19 w brzmieniu:
- „18) Wyrażenie »odalkoholizowany« może być używane razem z nazwą produktów sektora wina, o których mowa pkt 1 oraz pkt 4–9, w przypadku gdy produkt:
- a) jest otrzymywany z wina zdefiniowanego w pkt 1, z wina musującego zdefiniowanego w pkt 4, z gatunkowego wina musującego zdefiniowanego w pkt 5, z aromatycznego gatunkowego wina musującego zdefiniowanego w pkt 6, z gazowanego wina musującego zdefiniowanego w pkt 7, z wina półmusującego zdefiniowanego w pkt 8 lub z gazowanego wina półmusującego zdefiniowanego w pkt 9;
 - b) został poddany procesowi dealkoholizacji zgodnie z procesami określonymi w załączniku VIII część I sekcja E; oraz
 - c) posiada całkowitą objętościową zawartość alkoholu nie większą niż 0,5 %.
- 19) Wyrażenie »częściowo odalkoholizowany« może być używane razem z nazwą produktów sektora wina, o których mowa pkt 1 oraz pkt 4–9, w przypadku gdy produkt:
- a) jest otrzymywany z wina zdefiniowanego w pkt 1, z wina musującego zdefiniowanego w pkt 4, z gatunkowego wina musującego zdefiniowanego w pkt 5, z aromatycznego gatunkowego wina musującego zdefiniowanego w pkt 6, z gazowanego wina musującego zdefiniowanego w pkt 7, z wina półmusującego zdefiniowanego w pkt 8 lub z gazowanego wina półmusującego zdefiniowanego w pkt 9;
 - b) został poddany procesowi dealkoholizacji zgodnie z procesami określonymi w załączniku VIII część I sekcja E; oraz
 - c) posiada całkowitą objętościową zawartość alkoholu nie większą niż 0,5 % a na skutek procesów określonych w załączniku VIII część I sekcja E jego całkowita objętościowa zawartość alkoholu została obniżona o ponad 20 % w porównaniu do jego początkowej całkowitej zawartości alkoholu.”;

33) w załączniku VIII część I dodaje się sekcję E w brzmieniu:

„E. Procesy dealkoholizacji

Zezwala się na stosowanie następujących procesów dealkoholizacji, indywidualnie lub w połączeniu, celem obniżenia częściowo lub niemal zupełnie zawartości etanolu w produktach sektora wina, o których mowa w załączniku VII część II pkt 1 i pkt 4–9:

- a) częściowe odparowywanie w warunkach próżniowych;
- b) techniki membranowe;
- c) destylacja.

Procesy dealkoholizacji nie powodują wad organoleptycznych w produktach sektora wina. Eliminacja etanolu z produktu sektora wina nie może być stosowana w połączeniu ze zwiększaniem zawartości cukru w moszczu winogronowym.”.

Artykuł 2

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1151/2012

W rozporządzeniu (UE) nr 1151/2012 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Niniejszego rozporządzenia nie stosuje się do napojów spirytusowych ani produktów sektora wina określonych w części II załącznika VII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, z wyjątkiem octów winnych.

3. Niniejsze rozporządzenie, a w szczególności rejestracje dokonane zgodnie z art. 52, stosuje się bez uszczerbku dla zgodności przedmiotowych produktów z innymi przepisami Unii dotyczącymi w szczególności wprowadzania produktów do obrotu, marketingu i etykietowania żywności.”;

2) w art. 5 ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) którego jakość i właściwości są zasadniczo lub wyłącznie związane ze szczególnym środowiskiem geograficznym, z właściwymi dla niego czynnikami przyrodniczymi oraz, w stosownych przypadkach, czynnikami ludzkimi;”;

3) uchyla się art. 7 ust. 1 lit. d);

4) w art. 10 ust. 1 zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„ Uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie, o którym mowa w art. 51 ust. 1, jest dopuszczalne jedynie wtedy, gdy Komisja otrzyma je w terminie, określonym w tym ustępie, oraz jeżeli.”;

5) w art. 13 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Ochrona, o której mowa w ust. 1, ma zastosowanie również do towarów wprowadzanych na obszar celny Unii bez dopuszczenia ich do swobodnego obrotu na obszarze celnym Unii oraz do towarów sprzedawanych za pośrednictwem środków handlu elektronicznego.”;

6) w art. 15 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Te akty wykonawcze przyjmuje się bez stosowania procedury sprawdzającej, o której mowa w art. 57 ust. 2.”;

b) w ust. 2 zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„Bez uszczerbku dla przepisów art. 14, Komisja może przyjmować akty wykonawcze przedłużające okres przejściowy, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w należycie uzasadnionych przypadkach, jeżeli wykazano, że:”;

7) dodaje się art. 16a w brzmieniu:

„Artykuł 16a

Istniejące oznaczenia geograficzne aromatyzowanych produktów sektora wina

Nazwy wpisane do rejestru ustanowionego zgodnie z art. 21 rozporządzenia **Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 251/2014*** są automatycznie wpisywane do rejestru, o którym mowa w art. 11 niniejszego rozporządzenia. Odpowiednie specyfikacje produktu uznaje się za specyfikacje produktów do celów art. 7 niniejszego rozporządzenia.

* **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 251/2014 z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1601/91 (Dz.U. L 84 z 20.3.2014, s. 14).”;**

8) w art. 21 ust. 1 zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„Uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie, o którym mowa w art. 51 ust. 1, jest dopuszczalne jedynie wtedy, gdy Komisja otrzyma je przed wygaśnięciem stosownego terminu oraz gdy:”;

9) dodaje się art. 24a w brzmieniu:

„Artykuł 24a

Okresy przejściowe w stosowaniu gwarantowanych tradycyjnych specjalności

Komisja może przyjmować akty wykonawcze przyznające okres przejściowy do pięciu lat, by w przypadku produktów, których nazwa składa się z nazwy będącej w sprzeczności z art. 24 ust. 1 lub zawiera taką nazwę, umożliwić dalsze stosowanie nazwy, z którą zostały one wprowadzone do obrotu, pod warunkiem że w dopuszczalnym oświadczeniu o sprzeciwie na mocy art. 49 ust. 3 lub art. 51 wykazano, że nazwa ta była legalnie stosowana na rynku Unii przez co najmniej pięć lat przed datą publikacji przewidzianą w art. 50 ust. 2 lit. a).

Te akty wykonawcze przyjmuje się bez stosowania procedury sprawdzającej, o której mowa w art. 57 ust. 2.”;

10) w art. 49 dodaje się ust. 8 i 9 w brzmieniu:

„8. Państwa członkowskie niezwłocznie informują Komisję, jeżeli przed sądem krajowym lub innym organem krajowym rozpoczęto postępowanie w sprawie wniosku, który przesłano Komisji zgodnie z ust. 4.

9. W stosownych przypadkach Komisja może przyjąć akty wykonawcze celem zawieszenia procedury badania wniosku o rejestrację, o której mowa w art. 50, do momentu gdy sąd krajowy lub inny organ krajowy podejmie decyzję dotyczącą wniosku o rejestrację, w odniesieniu do którego państwo

członkowskie, w ramach procedury krajowej zgodnie z ust. 4, wydało pozytywną decyzję.

Te akty wykonawcze przyjmuje się bez stosowania procedury sprawdzającej, o której mowa w art. 57 ust. 2.”;

11) art. 50 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 50*

Badanie wniosku przez Komisję i publikacja otwierająca procedurę sprzeciwu

1. Komisja bada wnioski o rejestrację, które jej przekazano zgodnie z art. 49 ust. 4 i 5. Sprawdza ona, czy nie ma we wnioskach oczywistych błędów, uwzględniając przy tym wynik badania i procedury sprzeciwu przeprowadzonych przez zainteresowane państwo członkowskie.

Sprawdzanie przez Komisję nie może trwać dłużej niż sześć miesięcy, licząc od daty przyjęcia wniosku przesłanego przez państwo członkowskie. Jeśli termin ten zostaje przekroczony, Komisja informuje pisemnie wnioskodawcę o powodach tej zwłoki.

Komisja co najmniej raz w miesiącu podaje do wiadomości publicznej wykaz nazw, w odniesieniu do których złożono do Komisji wnioski o rejestrację, wraz z datą ich przedłożenia.

2. Jeżeli po zbadaniu wniosku zgodnie z ust. 1 Komisja uzna, że wymogi określone w art. 5 i 6 w odniesieniu do wniosków o rejestrację w ramach systemu określonego w tytule II zostały spełnione lub że wymogi określone w art. 18 ust. 1 i 2 w odniesieniu do wniosków o rejestrację w ramach systemu określonego w tytule III zostały spełnione, publikuje ona w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* następujące informacje:

- a) w przypadku wniosków złożonych w ramach systemu określonego w tytule II, dokument jednolity oraz odesłanie do publikacji specyfikacji produktu;
- b) w przypadku wniosków złożonych w ramach systemu określonego w tytule III, specyfikację.”;

12) w art. 51 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W terminie trzech miesięcy od daty publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* jednolitego dokumentu, organy państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, lub każda osoba fizyczna lub prawna, mająca uzasadniony interes oraz zamieszkała lub mająca siedzibę na terytorium państwa trzeciego, mogą przesłać do Komisji uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie.

Każda osoba fizyczna lub prawna, mająca uzasadniony interes oraz zamieszkała lub mająca siedzibę na terytorium państwa członkowskiego innego niż państwo, z którego pochodzi złożony wniosek, może złożyć oświadczenie o sprzeciwie w państwie członkowskim, w którym mieszka lub ma siedzibę, w terminie umożliwiającym przesłanie oświadczenia o sprzeciwie zgodnie z akapitem pierwszym.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

- „2. Komisja bada dopuszczalność uzasadnionego oświadczenia o sprzeciwie w oparciu, w szczególności, o podstawy sprzeciwu określone w art. 10 w odniesieniu do chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych oraz w oparciu, w szczególności, o podstawy sprzeciwu określone w art. 21 w odniesieniu do gwarantowanych tradycyjnych specjalności.”;
- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Jeśli Komisja uzna, że uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie jest dopuszczalne, wówczas w ciągu pięciu miesięcy od daty opublikowania wniosku w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* wzywa organ lub osobę, która przedstawiła uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie, oraz organ lub jednostkę, która przedłożyła wniosek Komisji, do podjęcia odpowiednich konsultacji przez rozsądny okres czasu, który nie może przekroczyć trzech miesięcy.
- Organ lub osoba, która przedstawiła uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie oraz organ lub jednostka, która złożyła wniosek, bez zbędnej zwłoki rozpoczynają takie konsultacje. Wzajemnie dostarczają sobie odnośnych informacji, by ocenić, czy wniosek o rejestrację jest zgodny z warunkami niniejszego rozporządzenia. W przypadku braku porozumienia informacje te są przekazywane Komisji.
- W każdym momencie w trakcie trwania konsultacji Komisja na wniosek wnioskodawcy może przedłużyć ich termin maksymalnie o trzy miesiące.”;
- d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie oraz inne dokumenty przesyłane do Komisji zgodnie z ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu są sporządzane w jednym z języków urzędowych Unii.”;
- 13) art. 52 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Jeżeli Komisja nie otrzyma uzasadnionego dopuszczalnego oświadczenia o sprzeciwie na podstawie art. 51, przyjmuje ona bez stosowania procedury sprawdzającej, o której mowa w art. 57 ust. 2, akty wykonawcze rejestrujące nazwę.”;
- 14) w art. 53 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
- „2. Zmiany w specyfikacji produktu klasyfikuje się w ramach dwóch kategorii z uwagi na ich wagę: zmiany na poziomie Unii, wymagające przeprowadzenia procedury sprzeciwu na poziomie Unii, oraz zmiany standardowe wprowadzane na poziomie państwa członkowskiego lub państwa trzeciego.
- Zmianę uznaje się za zmianę na poziomie Unii, w przypadku gdy:
- a) obejmuje ona zmianę nazwy w chronionej nazwie pochodzenia, chronionym oznaczeniu geograficznym lub gwarantowanej tradycyjnej specjalności;
- b) grozi ona unieważnieniem związków, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. b) w odniesieniu do chronionych nazw pochodzenia i w art. 5 ust. 2 w odniesieniu do chronionych oznaczeń geograficznych;

- c) wprowadza zmiany w metodzie produkcji lub w wykorzystaniu surowców i składników, które odchodzą od tradycyjnych praktyk i zastosowań w przypadku gwarantowanych tradycyjnych specjalności;
- d) wiąże się z nowymi ograniczeniami przy wprowadzaniu produktu do obrotu.

Wszelkie inne zmiany specyfikacji produktu uznaje się za zmiany standardowe. Tymczasową zmianę, która oznacza tymczasową zmianę specyfikacji produktu wynikającą z nałożenia obowiązkowych środków sanitarnych lub fitosanitarnych przez organy publiczne lub tymczasową zmianę konieczną z uwagi na klęskę żywiołową lub niekorzystne warunki pogodowe formalnie uznane przez właściwe organy, również uznaje się za zmianę standardową.

Zmiany na poziomie Unii zatwierdza Komisja. Procedura zatwierdzenia opiera się odpowiednio na procedurze określonej w art. 49–52.

Zmiany standardowe zatwierdzone są przez państwo członkowskie, na którego terytorium znajduje się obszar geograficzny, z którego pochodzi przedmiotowy produkt, i są przekazywane Komisji. Państwa trzecie zatwierdzają zmiany standardowe zgodnie z prawem mającym zastosowanie w zainteresowanym państwie trzecim i przekazują je Komisji.

Zmiany bada się z uwzględnieniem innych elementów specyfikacji produktu. W stosownych przypadkach Komisja lub zainteresowane państwo członkowskie może zwrócić się do wnioskodawcy o zmianę innych elementów specyfikacji produktu.

- 3. Aby usprawnić administracyjny proces wprowadzania zmian na poziomie Unii i zmian standardowych w specyfikacji produktu, również w przypadkach, w których zmiana nie wiąże się ze zmianą jednolitego dokumentu, Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 56 aktów delegowanych uzupełniających przepisy dotyczące procedury składania wniosku o zmianę.

Komisja może przyjąć akty wykonawcze ustanawiające szczegółowe przepisy dotyczące procedur, formularza i sposobu składania wniosku o zmianę oraz zgłaszania Komisji zmian standardowych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 57 ust. 2.”;

- 15) w załączniku I pkt I dodaje się tiret w brzmieniu:

- „- wina aromatyzowane zgodnie z definicją w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 251/2014;
- inne napoje alkoholowe z wyjątkiem napojów spirytusowych i produktów sektora wina wymienionych w części II załącznika VII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.”.

Artykuł 3

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 251/2014

- 1) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 251/2014 z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji i etykietowania

aromatyzowanych produktów sektora wina oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1601/91”;

- 2) art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy dotyczące definicji, opisu, prezentacji i etykietowania aromatyzowanych produktów sektora wina.”;
- 3) skreśla się art. 2 pkt 3;
- 4) art. 5 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Nazwy handlowe mogą być uzupełnione lub zastąpione oznaczeniem geograficznym aromatyzowanego produktu sektora wina chronionym na mocy rozporządzenia (UE) nr 1151/2012.”;
- 5) art. 8 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Nazwa oznaczenia geograficznego aromatyzowanego produktu sektora wina chronionego na mocy rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 podawana jest na etykiecie w języku lub językach, w których jest zarejestrowana, nawet w przypadku, gdy oznaczenie geograficzne zastępuje nazwę handlową zgodnie art. 5 ust. 4 niniejszego rozporządzenia.

Jeżeli do zapisu nazwy oznaczenia geograficznego aromatyzowanego produktu sektora wina chronionego na mocy rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 używany jest alfabet inny niż łaciński, nazwa ta może również pojawić się w jednym lub kilku językach urzędowych Unii.”;
- 6) uchyla się art. 9;
- 7) uchyla się rozdział III.

Artykuł 4

Zmiana w rozporządzeniu (UE) nr 228/2013

w art. 30 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. W każdym roku budżetowym Unia finansuje środki przewidziane w rozdziałach III i IV do maksymalnej kwoty rocznej równej:

— dla francuskich departamentów zamorskich:	267 580 000 EUR
— dla Azorów i Madery:	102 080 000 EUR
— dla Wysp Kanaryjskich:	257 970 000 EUR

3. Kwoty przyznawane na każdy rok budżetowy w celu finansowania środków przewidzianych w rozdziale III nie mogą przekraczać następujących kwot:

— dla francuskich departamentów zamorskich:	25 900 000 EUR
— dla Azorów i Madery:	20 400 000 EUR
— dla Wysp Kanaryjskich:	69 900 000 EUR

Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające wymogi, zgodnie z którymi państwa członkowskie mogą zmieniać przeznaczenie środków przyznawanych co roku na różne produkty objęte systemem dostaw. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 34 ust. 2.”.

Artykuł 5
Zmiana w rozporządzeniu (UE) nr 229/2013

w art. 18 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Unia finansuje środki przewidziane w rozdziałach III i IV do wysokości kwoty rocznej równej maksymalnie 23 000 000 EUR.

3. Kwota przyznawana na szczególne uzgodnienia w sprawie dostaw, o których mowa w rozdziale III, nie może przekraczać 6 830 000 EUR.”

Artykuł 6
Przepisy przejściowe

1. Przepisy mające zastosowanie przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia mają w dalszym ciągu zastosowanie do wniosków o objęcie ochroną nazw pochodzenia lub oznaczeń geograficznych, które Komisja otrzymała zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1308/2013 przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i do wniosków o rejestrację chronionych nazw pochodzenia, chronionych oznaczeń geograficznych lub gwarantowanych tradycyjnych specjalności, które Komisja otrzymała zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1151/2012 przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
2. Przepisy mające zastosowanie przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia mają w dalszym ciągu zastosowanie do wniosków o objęcie ochroną nazw win aromatyzowanych jako oznaczeń geograficznych, które Komisja otrzymała zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 251/2014 przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Jednak decyzję w sprawie rejestracji przyjmuje się zgodnie z art. 52 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 zmienionym art. 2 pkt 13 niniejszego rozporządzenia.
3. Art. 29–60 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 mają nadal zastosowanie po dniu 1 stycznia 2021 r. w odniesieniu do wydatków poniesionych przed dniem 1 stycznia 2021 r. w ramach programów pomocy, o których mowa w tych artykułach.

Artykuł 7
Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie [X] dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Jednakże art. 1 ust. 1 lit. b), ust. 4, 8, 17, 22, 27, 28 i 31 oraz art. 4 i 5 wchodzi w życie w dniu 1 stycznia 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

- 1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy
- 1.2. Dziedzina(-y) polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa
- 1.3. Charakter wniosku/inicjatywy
- 1.4. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy
- 1.5. Okres trwania wniosku/inicjatywy i jego wpływ finansowy
- 1.6. Planowane tryby zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

- 2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości
- 2.2. System zarządzania i kontroli
- 2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

- 3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ
- 3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki
 - 3.2.1. *Synteza szacunkowego wpływu na wydatki*
 - 3.2.2. *Szacunkowy wpływ na środki administracyjne*
 - 3.2.3. *Udział osób trzecich w finansowaniu*
- 3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

1. STRUKTURA WNIOSKU

1.1. Tytuł wniosku

a) Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylającego rozporządzenie (UE) nr 1306/2013;

b) Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego przepisy dotyczące wsparcia na podstawie planów strategicznych sporządzanych przez państwa członkowskie w ramach wspólnej polityki rolnej (planów strategicznych WPR) i finansowanych z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) i z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz uchylającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013;

c) Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych, (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych, (UE) nr 251/2014 w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych aromatyzowanych produktów sektora wina, (UE) nr 228/2013 ustanawiające szczególne środki w dziedzinie rolnictwa na rzecz regionów najbardziej oddalonych w Unii Europejskiej i (UE) nr 229/2013 ustanawiające szczególne środki dotyczące rolnictwa dla mniejszych wysp Morza Egejskiego.

1.2. Obszary polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa (*klaster programów*)

Klaster programów 8 – Rolnictwo i polityka morska w ramach działu 3 wieloletnich ram finansowych (WRF) na lata 2021–2027 – Zasoby naturalne i środowisko

1.3. Wniosek/inicjatywa dotyczy:

nowego działania, będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego²²

przedłużenia bieżącego działania

połączenia lub przekształcenia co najmniej jednego działania pod kątem innego/nowego działania

1.4. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.4.1. *Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy*

Celami wspólnej polityki rolnej (WPR) określonymi w art. 39 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej są:

a) zwiększenie wydajności rolnictwa (w tym przez wspieranie postępu technicznego i optymalne wykorzystanie czynników produkcji);

b) zapewnienie w ten sposób odpowiedniego poziomu życia ludności wiejskiej (w tym przez podniesienie dochodu);

c) stabilizacja rynków;

d) zagwarantowanie bezpieczeństwa dostaw; oraz

e) zapewnienie rozsądnych cen w dostawach dla konsumentów.

²² O którym mowa w art. 58 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

Cele te zostały wyrażone i dostosowane do wyzwań wymienionych w sekcji 1.4.2 poniżej, aby położyć nacisk na 10 priorytetów Komisji na lata 2015–2019 i cele zrównoważonego rozwoju ONZ, a także aby wdrożyć powyższe wnioski mające na celu ustanowienie ram prawnych wspólnej polityki rolnej na lata 2021–2027 – prostszej, bardziej inteligentnej, nowoczesnej i zrównoważonej WPR.

1.4.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tego punktu „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii” należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji i wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.*

Transgraniczny i globalny charakter najważniejszych wyzwań, przed jakimi stoją unijne rolnictwo i obszary wiejskie, wymaga wspólnej odpowiedzi politycznej na poziomie UE. WPR stanowi reakcję na te wyzwania przez:

- zapewnienie równych warunków działania na jednolitym rynku w oparciu o wspólny system zabezpieczenia dochodów, który jest podstawą bezpieczeństwa żywnościowego oraz zapobiega potencjalnym zakłóceniom konkurencji;
- zwiększenie odporności sektora rolnictwa UE – niezbędnej, aby wykorzystywać możliwości wynikające z globalizacji; oraz
- podjęcie najważniejszych wyzwań związanych ze zrównoważonym rozwojem, takich jak zmiana klimatu, jakość powietrza i różnorodność biologiczna, dzięki elementom środowiskowym WPR.

W innych dziedzinach silnemu wymiarowi unijnemu musi towarzyszyć zwiększenie pomocniczości. Dziedziny te obejmują: bezpieczeństwo żywności (np. harmonizacja norm), wyzwania występujące na obszarach wiejskich (duże rozbieżności między państwami członkowskimi pod względem bezrobocia na obszarach wiejskich), niski poziom infrastruktury i usług na obszarach wiejskich, braki w dziedzinie badań naukowych i innowacji oraz problemy związane z jakością żywności, zdrowiem publicznym i żywieniem. W połączeniu z większą elastycznością na poziomie państw członkowskich odpowiednia reakcja na te wyzwania na szczeblu UE zapewnia skuteczniejsze i bardziej efektywne działania.

1.4.3. *Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

Na podstawie ewaluacji obowiązujących ram politycznych, szeroko zakrojonych konsultacji z zainteresowanymi stronami oraz analizy przyszłych wyzwań i potrzeb dokonano wyczerpującej oceny skutków. Więcej szczegółów można znaleźć w ocenie skutków i uzasadnieniu towarzyszącym wnioskowi ustawodawczemu.

1.4.4. *Spójność z innymi właściwymi instrumentami oraz możliwa synergia*

W odniesieniu do WPR znacząca synergia i uproszczenia zostaną osiągnięte przede wszystkim dzięki ujęciu wdrażania interwencji finansowanych przez EFRG i EFRROW w jedne ramy ogólne dotyczące planu strategicznego WPR. Należy utrzymać już istniejące struktury w państwach członkowskich, uprościć przepisy dotyczące zarządzania i kontroli oraz dostosować je do konkretnych interwencji realizowanych przez państwa członkowskie.

Istnieje silna synergia między WPR a polityką w zakresie ochrony środowiska i zmiany klimatu, bezpieczeństwem żywności i zagadnieniami związanymi ze

zdrowiem, agendą cyfrową na obszarach wiejskich i biogospodarką, rozpowszechnianiem wiedzy i innowacji, polityką sąsiedztwa, polityką handlową i polityką rozwoju oraz programem Erasmus+.

WPR będzie realizowana przy zapewnieniu synergii i komplementarności z innymi obszarami polityki i funduszami UE, takimi jak działania realizowane w ramach europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, funduszu InvestEU, dziewiątego programu ramowego w zakresie badań naukowych oraz polityki w zakresie środowiska i klimatu. W stosownych przypadkach ustanowione zostaną wspólne zasady z myślą o maksymalizacji spójności i komplementarności funduszy, przy jednoczesnym uwzględnieniu szczególnych cech poszczególnych obszarów polityki.

Synergia z programem ramowym w zakresie badań naukowych (PR) zostanie zagwarantowana w ramach klastra 9PR „Żywność i zasoby naturalne”, którego celem jest wypracowanie całkowicie bezpiecznych, zrównoważonych, odpornych, zróżnicowanych i innowacyjnych systemów rolnictwa i produkcji żywności, opartych na gospodarce o obiegu zamkniętym. WPR będzie mieć jeszcze ściślejsze powiązania z polityką UE w zakresie badań naukowych i innowacji poprzez wprowadzenie biogospodarki jako jednego z priorytetów WPR. W ramach klastra „Żywność i zasoby naturalne” nacisk kładzie się również na czerpanie korzyści z rewolucji cyfrowej, tak aby badania naukowe i innowacje przyczyniały się do cyfrowej transformacji rolnictwa i obszarów wiejskich.

Wnioski ustawodawcze, których dotyczy niniejsza ocena skutków finansowych, należy postrzegać w szerszym kontekście wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów ustanawiającego jednolite ramy wspólnych przepisów dla funduszy, takich jak: EFRROW, Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego, Europejski Fundusz Społeczny, Fundusz Spójności, Europejski Fundusz Morski i Rybacki i inne. To rozporządzenie ramowe w istotny sposób przyczyni się do redukcji obciążenia administracyjnego, wydatkowania środków UE w sposób efektywny i wprowadzenia uproszczenia w praktyce.

1.5. Okres trwania wniosku/inicjatywy i jego wpływ finansowy

Ograniczony czas trwania

- Okres trwania wniosku/inicjatywy: od 1.01.2021 r. do 31.12.2027 r.
- Okres trwania wpływu finansowego: od 2021 r. do 2027 r. w odniesieniu do środków na zobowiązania oraz od 2021 r. do 2027 r. i później w odniesieniu do środków na płatności.

Nieograniczony czas trwania w przypadku wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1308/2013 ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych, (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych, (UE) nr 251/2014 w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych aromatyzowanych produktów sektora wina, (UE) nr 228/2013 ustanawiające szczególne środki w dziedzinie rolnictwa na rzecz regionów najbardziej oddalonych w Unii Europejskiej i (UE) nr 229/2013 ustanawiające szczególne środki dotyczące rolnictwa dla mniejszych wysp Morza Egejskiego

- Wprowadzenie w życie od roku 2021 (rok budżetowy).

1.6. Planowane tryby zarządzania²³

Bezpośrednie zarządzanie przez Komisję

- w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii;
- przez agencje wykonawcze;

Zarządzanie dzielone z państwami członkowskimi

Zarządzanie pośrednie poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

- państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym;
- organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);
- EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;
- organom, o których mowa w art. 70 i 71 rozporządzenia finansowego;
- organom prawa publicznego;
- podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile zapewniają one odpowiednie gwarancje finansowe;
- podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego oraz które zapewniają odpowiednie gwarancje finansowe;
- osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.
- *W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.*

Uwagi

Nie ma znaczących zmian w porównaniu z sytuacją obecną, tj. większość wydatków związanych z wnioskami ustawodawczymi w sprawie WPR będzie zarządzana w drodze zarządzania dzielonego z państwami członkowskimi. Bardzo niewielka część nadal jednak będzie podlegać bezpośredniemu zarządzaniu przez Komisję.

²³ Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie:

<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Określić częstotliwość i warunki

Ustanawia się ramy realizacji celów, monitorowania i ewaluacji w celu:

- a) oceny wpływu, efektywności, skuteczności, przydatności, spójności i europejskiej wartości dodanej WPR;
- b) wyznaczania celów pośrednich i celów końcowych w odniesieniu do celów szczegółowych planów strategicznych WPR;
- c) monitorowania postępów w realizacji celów końcowych planów strategicznych WPR;
- d) oceny wpływu, efektywności, skuteczności, przydatności i spójności interwencji w ramach planów strategicznych WPR;
- e) wspierania wspólnego procesu uczenia się w odniesieniu do monitorowania i ewaluacji.

Instytucja zarządzająca oraz komitet monitorujący będą monitorować wdrażanie planu strategicznego WPR oraz postępy w realizacji celów końcowych planu strategicznego WPR.

Roczne sprawozdania z realizacji celów

Do dnia 15 lutego 2023 r. i do dnia 15 lutego każdego kolejnego roku do 2030 r. włącznie państwa członkowskie przedstawiają Komisji roczne sprawozdania z realizacji celów planu strategicznego WPR w poprzednim roku budżetowym. Sprawozdania te zawierają najważniejsze informacje jakościowe i ilościowe dotyczące realizacji planu strategicznego WPR w odniesieniu do danych finansowych, wskaźników produktu i rezultatu. Sprawozdania te zawierają również informacje na temat uzyskanych produktów, poniesionych wydatków, osiągniętych rezultatów i pozostałego dystansu w stosunku do poszczególnych celów końcowych.

Przekazane dane odnoszą się do uzyskanych wartości wskaźników w odniesieniu do interwencji zrealizowanych całkowicie i częściowo. Obrazują one również syntezę stanu realizacji planu strategicznego WPR w trakcie poprzedniego roku budżetowego, a także wszelkie problemy, które wpływają na realizację celów planu strategicznego WPR, w szczególności w odniesieniu do różnic w stosunku od celów pośrednich, podkreślając ich uzasadnienie oraz, w stosownych przypadkach, wprowadzone środki.

Komisja dokonuje rocznego przeglądu realizacji celów i rocznego rozliczenia z realizacji celów na podstawie informacji zawartych w rocznych sprawozdaniach z realizacji celów.

Ewaluacja planu strategicznego WPR

Państwa członkowskie przeprowadzają oceny *ex ante*, obejmujące analizę silnych i słabych stron oraz szans i zagrożeń istotnych dla planu strategicznego WPR w celu zidentyfikowania potrzeb, którymi należy się zająć w ramach planu strategicznego WPR.

Państwa członkowskie przeprowadzają ewaluacje planów strategicznych WPR w celu poprawy jakości na etapie ich opracowywania i realizacji, jak również by

ocenić ich skuteczność, wydajność, przydatność, spójność, wartość dodaną UE i ich wkład w realizację celów ogólnych i szczegółowych WPR.

Ocena realizacji celów przez Komisję

Komisja ustanawia wieloletni plan ewaluacji WPR i jest odpowiedzialna za jego realizację.

Komisja przeprowadza śródkresową ocenę skuteczności, wydajności, przydatności, spójności i europejskiej wartości dodanej funduszy uwzględniając wskaźniki określone w załączniku VII. Komisja może wykorzystywać wszystkie dostępne już istotne informacje zgodnie z art. 128 rozporządzenia finansowego.

Komisja przeprowadza ocenę retrospektywną skuteczności, wydajności, przydatności, spójności i europejskiej wartości dodanej funduszy.

Na podstawie dowodów zawartych w ewaluacjach WPR, w tym w ewaluacjach planów strategicznych WPR, a także na podstawie innych właściwych źródeł informacji, Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie do dnia 31 grudnia 2025 r. wstępne sprawozdanie dotyczące wykonania niniejszego artykułu, w tym pierwsze rezultaty realizacji celów WPR. Drugie sprawozdanie obejmujące ocenę realizacji celów WPR należy przedstawić do dnia 31 grudnia 2031 r.

Sprawozdawczość przy użyciu podstawowego zestawu wskaźników

Na podstawie informacji przekazywanych przez państwa członkowskie Komisja informuje o postępach w osiąganiu celów szczegółowych przez cały okres programowania, używając w tym celu podstawowego zestawu wskaźników.

Zgodnie z wymogami sprawozdawczości obowiązującymi ją na podstawie art. 38 ust. 3 lit. e) ppkt (i) rozporządzenia finansowego Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie informacje na temat wyników, o których mowa we wspomnianym artykule, przy użyciu podstawowego zestawu wskaźników.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Uzasadnienie systemu zarządzania, mechanizmów finansowania wykonania, warunków płatności i proponowanej strategii kontroli

WPR jest wdrażana głównie w ramach zarządzania dzielonego z państwami członkowskimi. Istniejące organy zarządzające ustanowione w państwach członkowskich, zwłaszcza agencje płatnicze i jednostki certyfikujące, udowodniły swoją skuteczność w ochronie budżetu UE, przy jednoczesnym zapewnieniu należytego zarządzania finansami. Stały niski poziom błędów w ramach WPR w ostatnich latach wskazuje na to, że systemy zarządzania i kontroli utworzone przez państwa członkowskie funkcjonują prawidłowo i dają wystarczającą pewność.

W nowym modelu realizacji WPR uwzględnia się tę sytuację i w związku z tym zapewnia się państwom członkowskim większy stopień pomocniczości w podejmowaniu decyzji i zarządzaniu istniejącymi systemami kontroli dzięki bardziej ogólnym przepisom na szczeblu Unii. Ponadto dzięki strategii dotyczącej budżetu ukierunkowanego na wyniki i płatnościom ukierunkowanym na realizację celów WPR uzależni kwalifikowalność płatności od osiągnięć w terenie. Wyniki stanowią zatem centralny element modelu zarządzania finansowego i uzyskiwania pewności przedstawionego we wnioskach ustawodawczych dotyczących WPR po roku 2020.

Strategia kontroli w nowym okresie będzie w pełni zgodna z podejściem opartym na pojedynczym audycie, zapewniając, aby akredytowane agencje płatnicze i jednostki certyfikujące pozwalały uzyskać wymaganą pewność. Komisja będzie zwracać szczególną uwagę na skuteczne funkcjonowanie istniejących systemów zarządzania i wiarygodność sprawozdawczości z realizacji celów. Tak jak obecnie, na początku okresu opracowana zostanie strategia audytu oraz wieloletni program prac.

Podsumowując, Komisja będzie zapewniać, aby systemy zarządzania utworzone w państwach członkowskich funkcjonowały skutecznie, będzie zwracać płatności dokonane przez akredytowane agencje płatnicze oraz będzie przeprowadzać roczne rozliczenie z realizacji celów, w którym oceni uzyskane produkty zgłoszone przez państwa członkowskie.

2.2.2. *Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia*

Ponad siedem milionów beneficjentów WPR otrzymuje wsparcie w ramach różnych systemów pomocy. Coraz mniejszy wskaźnik błędu w dziedzinie wspólnej polityki rolnej wskazuje na solidność i wiarygodność systemów zarządzania i kontroli w agencjach płatniczych.

Dotychczas WPR była realizowana w oparciu o szczegółowe zasady kwalifikowalności na poziomie beneficjenta, z czego wynikały złożoność, obciążenia administracyjne i ryzyko błędu. Koszty systemu zarządzania i kontroli mającego na celu zmniejszenie tego ryzyka uznano za nieproporcjonalne.

Pakiet legislacyjny dotyczący WPR po 2020 r. istotnie zmniejsza znaczenie elementu zgodności i zwiększa nacisk na realizację celów. Państwa członkowskie muszą spełnić obowiązki wynikające z przepisów UE, wprowadzając w tym celu odpowiedni system zarządzania i kontroli. Państwa członkowskie będą miały większą swobodę w projektowaniu systemów i środków, które są lepiej dostosowane do ich konkretnych sytuacji. W związku z tym finansowanie w ramach WPR będzie uzależnione od strategicznej realizacji polityki zmierzającej do osiągnięcia wspólnych celów określonych na poziomie UE. Plan WPR będzie stanowić porozumienie między państwami członkowskimi a Komisją, w którym ustali się i zatwierdzi strategię na okres 7 lat, cele końcowe, interwencje i planowane wydatki.

Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej dostosowuje obecne ramy do tego nowego modelu realizacji WPR, przy jednoczesnym utrzymaniu dobrze funkcjonujących organów zarządzających (agencje płatnicze i jednostki certyfikujące). Tak jak obecnie, kierownik każdej agencji płatniczej jest co roku zobowiązany do przedstawienia deklaracji zarządczej, która obejmuje kompletność, dokładność i prawdziwość sprawozdań finansowych, właściwe funkcjonowanie struktur zarządzania, w tym spełnianie podstawowych wymogów UE, oraz wiarygodność sprawozdawczości z realizacji celów. Niezależny organ audytowy (jednostka certyfikująca) proszony jest o wydanie opinii na temat wszystkich tych elementów.

Jeżeli dane państwo członkowskie nie uzyska uzgodnionych produktów, jego środki na wydatki zostaną zmniejszone. Kontrole zgodności będą nadal przeprowadzane w celu oceny funkcjonowania struktur zarządzania. Komisja będzie kontynuować kontrolę wydatków na rolnictwo, stosując podejście oparte na ryzyku, aby zapewnić ukierunkowanie kontroli na obszary najwyższego ryzyka, zgodnie z zasadą pojedynczego audytu. Ponadto istnieją jasne mechanizmy w zakresie zawieszania

płatności w przypadku poważnych nieprawidłowości w strukturach zarządzania lub znacznie gorszej od spodziewanej realizacji celów.

Główne ryzyko, jakiego można spodziewać się w nowym okresie, polega na tym, że złagodzenie konkretnych i szczegółowych przepisów dotyczących sposobu, w jaki państwo członkowskie powinno ustanowić system zarządzania i kontroli na poziomie agencji płatniczej, może mieć wpływ na reputację Komisji, jeżeli kryteria kwalifikowalności ustanowione przez państwa członkowskie nie będą przestrzegane. Należy podkreślić, że Komisja zadba o to, by systemy zarządzania były stosowane, a planowane produkty i rezultaty osiągane. Zgodnie z ideą budżetu ukierunkowanego na wyniki Komisja położy nacisk na konkretne wyniki polityki.

2.2.3. *Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)*

Oczekuje się, że nowy model realizacji WPR znacznie ograniczy koszty kontroli, zarówno dla państw członkowskich, jak i beneficjentów.

Wymogi na poziomie UE zostały znacznie ograniczone i przeniesione na poziom państw członkowskich, które powinny wykorzystać tę okazję i dostosować zobowiązania, które beneficjenci muszą spełnić, do konkretnych uwarunkowań krajowych i regionalnych.

Państwa członkowskie określą system zarządzania i kontroli w ramach uproszczonych unijnych ram określonych we wnioskach ustawodawczych. Zintegrowany system zarządzania i kontroli (ZSZiK), który obejmuje około 88 % płatności w ramach WPR, zostanie utrzymany, chociaż szczególne elementy określone dotychczas na poziomie UE zostaną przekazane państwom członkowskim. W związku z tym intensywność i zakres kontroli, które są głównymi czynnikami kosztotwórczymi, nie będą już określane na poziomie UE.

Ukierunkowanie na realizację celów wymaga solidnego i wiarygodnego systemu sprawozdawczości, który – jak wspomniano we wcześniejszych sekcjach – będzie przedmiotem niezależnych audytów. Nie oczekuje się jednak, by miało to istotny wpływ na obciążenie administracyjne państw członkowskich, ponieważ większość wskaźników produktu jest już stosowana przez akredytowane agencje płatnicze.

Państwa członkowskie mają możliwość uproszczenia i ograniczenia obciążeń administracyjnych związanych z zarządzaniem i kontrolą WPR, ponieważ będą mogły dostosować zasady kwalifikowalności na poziomie beneficjentów i decydować o najbardziej odpowiednim sposobie kontroli (zgodnie z założeniem, że nie ma sposobu uniwersalnego). Jak stwierdzono w ocenie skutków dołączonej do wniosków ustawodawczych dotyczących WPR (rozdział dotyczący uproszczenia), koszty realizacji nowej WPR nie powinny być wyższe (obecnie 3,6 %), nawet jeżeli weźmie się pod uwagę większy nacisk na sprawozdawczość z realizacji celów.

Jeśli chodzi o oczekiwany poziom błędów, zgodnie z nowym modelem realizacji WPR kwalifikowalność wydatków oceniana jest pod kątem uzyskanych produktów. W związku z tym błędy nie będą obliczane w odniesieniu do legalności i prawidłowości poszczególnych transakcji, lecz na podstawie porównania uzyskanych produktów ze zwróconymi wydatkami. Wydatki, które nie pozwoliły uzyskać odpowiedniego produktu, zostaną odjęte z puli w ramach rocznego rozliczenia z realizacji celów, aby chronić budżet UE.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony, np. ze strategii zwalczania nadużyć finansowych.

Pakiet legislacyjny przewiduje, że państwa członkowskie będą zapewniać skuteczne środki zapobiegania nadużyciom finansowym, w szczególności w obszarach o zwiększonym poziomie ryzyka, dzięki zapobieganiu nieprawidłowościom i nadużyciom finansowym oraz ich wykrywaniu i korygowaniu. Państwa członkowskie muszą nakładać skuteczne, odstraszające i proporcjonalne kary określone w prawodawstwie Unii lub w prawie krajowym oraz odzyskiwać wszelkie nieprawidłowe płatności wraz z odsetkami.

Te podstawowe wymogi UE stanowią część struktur zarządzania, które zostaną poddane kontroli przez jednostki certyfikujące przy zastosowaniu podejścia opartego na ocenie ryzyka, a także przez Komisję – zgodnie z zasadą pojedynczego audytu.

Szczegóły zostaną ustalone, w razie potrzeby, w zmienionej strategii DG AGRI w zakresie zwalczania nadużyć finansowych. Nie należy jednak oczekiwać, by typologia nadużyć finansowych i innych poważnych nieprawidłowości miała w przyszłości ulec znacznej zmianie w porównaniu z obecną.

Możliwe, że obecne podejście oparte na ukierunkowanych szkoleniach dla państw członkowskich w zakresie zapobiegania nieprawidłowościom i nadużyciom finansowym oraz ich wykrywania i korygowania zostanie rozszerzone na przyszłą WPR. To samo odnosi się do tematycznych wytycznych dla państw członkowskich dotyczących konkretnych obszarów wysokiego ryzyka.

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU

Kwoty wskazane w niniejszej ocenie skutków finansowych są wyrażone w cenach bieżących.

Poza zmianami wynikającymi z wniosków ustawodawczych wymienionych w poniższych tabelach wnioski ustawodawcze powodują dalsze zmiany, które nie mają wpływu finansowego.

W odniesieniu do wydatków związanych z rynkiem należy podkreślić, że uwzględnione kwoty na wydatki związane z rynkiem opierają się na założonym braku publicznego zakupu interwencyjnego i innych środków związanych z sytuacją kryzysową w jakimkolwiek sektorze.

W ramach EFRG utworzona zostanie nowa rezerwa pozwalająca na zapewnienie dodatkowego wsparcia dla sektora rolnego z myślą o utworzeniu siatki bezpieczeństwa w kontekście zarządzania rynkiem lub jego stabilizacji lub w przypadku kryzysów mających wpływ na produkcję lub dystrybucję produktów rolnych. Wysokość tej rezerwy na początku każdego roku budżetowego wyniesie co najmniej 400 mln EUR. Niewykorzystane kwoty z rezerwy na wypadek kryzysów w sektorze rolnym w roku budżetowym 2020 r. zostaną przeniesione na rok budżetowy 2021 w celu utworzenia tej rezerwy; niewykorzystane kwoty będą co roku przenoszone w okresie 2021–2027. W przypadku wykorzystania rezerwy zostanie ona uzupełniona przy użyciu dostępnych środków budżetowych lub nowych środków. W przypadku przekroczenia danego podpułapu EFRG określonego w WRF na lata 2021–2027 zastosowana zostanie dyscyplina finansowa w celu pokrycia wszystkich potrzeb powyżej tego podpułapu, w tym w celu uzupełniania rezerwy. W związku z tym nie przewiduje się ponownego zastosowania w latach 2021–2027 dyscypliny finansowej w celu ustanowienia rezerwy. W celu zapewnienia przestrzegania podpułapu EFRG utrzymany zostanie mechanizm dyscypliny finansowej.

Jeżeli chodzi o rodzaje interwencji w formie płatności bezpośrednich, pułapy netto w roku budżetowym 2021 r. (rok kalendarzowy 2020), określone w rozporządzeniu (UE) nr 1307/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady, są wyższe niż kwoty przydzielone na rodzaje interwencji w formie płatności bezpośrednich wskazane w załączonych tabelach, w związku z czym będą musiały zostać dostosowane w zależności od ostatecznego porozumienia w sprawie puli środków finansowych na WPR w terminach pozwalających na terminowe wdrożenie w państwach członkowskich.

Wniosek stanowi kontynuację procesu konwergencji zewnętrznej płatności bezpośrednich: państwa członkowskie, w których średni poziom wsparcia wynosi poniżej 90 % średniej UE, zlikwidują 50 % różnicy do 90 % średniej UE w ramach sześciu stopniowych kroków, począwszy od 2022 r. Wszystkie państwa członkowskie będą uczestniczyć w finansowaniu tego procesu konwergencji. Znajduje to odzwierciedlenie w alokacjach dla poszczególnych państw członkowskich na płatności bezpośrednie w załączniku IV do rozporządzenia dotyczącego planu strategicznego WPR.

Skutek ograniczania bezpośredniego wsparcia dla rolników jest neutralny z punktu widzenia budżetu w odniesieniu do alokacji na płatności bezpośrednie, ponieważ środki uzyskane ze zmniejszenia płatności zostaną wykorzystane do sfinansowania płatności redystrybucyjnej w obrębie tego samego państwa członkowskiego. Jeżeli

środki uzyskane ze zmniejszenia płatności nie będą mogły być przeznaczone na sfinansowanie rodzajów interwencji w formie płatności bezpośrednich, zostaną one przekazane do alokacji EFRROW dla danego państwa członkowskiego. Na tym etapie nie można oszacować kwot podlegających takiemu ewentualnemu przesunięciu.

Jeżeli chodzi o dochody przeznaczone na EFRG, szacunki odzwierciedlają skutki przyznanych odroczeń i rat wynikających z podjętych w przeszłości decyzji w sprawie rozliczenia rachunków, które zostaną spieniężone po 2020 r., a także szacunkowe kwoty dochodów przeznaczonych na określony cel pozostających do odzyskania z rozliczeń i nieprawidłowości. Zakłada się, że ta ostatnia pozycja ulegnie zmniejszeniu w porównaniu z obecnymi poziomami w następstwie wprowadzenia nowego modelu realizacji WPR.

W odniesieniu do EFRROW we wniosku przewiduje się spadek stóp współfinansowania UE, podobnie jak w ramach innych europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych. Wraz z alokacją na rodzaje interwencji w ramach EFRROW umożliwi to w dużej mierze utrzymanie wsparcia publicznego na rzecz europejskich obszarów wiejskich na niezmiennym poziomie. Rozdział środków między państwami członkowskimi opiera się na obiektywnych kryteriach i wynikach osiągniętych w przeszłości.

Wnioski dotyczące reformy WPR zawierają przepisy zapewniające państwom członkowskim pewien poziom elastyczności w odniesieniu do przydzielania alokacji na rodzaje interwencji w formie płatności bezpośrednich i rodzaje interwencji związane z rozwojem obszarów wiejskich oraz alokacje na rodzaje interwencji w formie płatności bezpośrednich i określone sektorowe rodzaje interwencji. W przypadku gdy państwa członkowskie postanowią skorzystać z tej elastyczności, będzie to miało w ramach danych kwot finansowych konsekwencje finansowe, których nie można oszacować ilościowo na tym etapie.

3.1. Dział wieloletnich ram finansowych oraz wstępny wykaz nowych, proponowanych linii budżetowych²⁴

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
			państw EFTA ²⁶	krajów kandydujących ²⁷	państw trzecich	w rozumieniu art. [21 ust. 2 lit. b)] rozporządzenia finansowego
	Dział 3: Zasoby naturalne i środowisko	Zróżn. / niezróżn. ²⁵				
3	[08.01.YY] EFRG – Nieoperacyjna pomoc techniczna	Niezróżn.	NIE	NIE	NIE	NIE
3	[08.01.YY] EFRROW – Nieoperacyjna pomoc techniczna	Niezróżn.	NIE	NIE	NIE	NIE

²⁴ Należy zachować niektóre z istniejących linii budżetowych, a numerację należy dostosować do nowej nomenklatury budżetowej (np. obecnie rozdziały 05 07 i 05 08). W związku ze zmianami we wniosku dotyczącym WPR nomenklatura może wymagać dostosowania.

²⁵ Środki zróżnicowane / środki niezróżnicowane

²⁶ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu

²⁷ Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Dział 3: Zasoby naturalne i środowisko	Zróżn. / niezróżn. ²⁵	państw EFTA ²⁶	krajów kandydujących ²⁷	państw trzecich	w rozumieniu art. [21 ust. 2 lit. b)] rozporządzenia finansowego
3	[08.01.YY] Agencje wykonawcze	Niezróżn.	NIE	NIE	NIE	NIE
3	[08.02.YY] Rezerwa rolna	Niezróżn.	NIE	NIE	NIE	NIE
3	[08.02.YY] Sektorowe rodzaje interwencji w ramach planu strategicznego WPR	Niezróżn.	NIE	NIE	NIE	NIE
3	[08.02.YY] Wydatki związane z rynkiem poza planem strategicznym WPR	Zróżn. i niezróżn.	NIE	NIE	NIE	NIE
3	[08.02.YY] Rodzaje interwencji w formie płatności bezpośrednich w ramach planu strategicznego WPR	Niezróżn.	NIE	NIE	NIE	NIE
3	[08.02.YY] Płatności bezpośrednie poza planem strategicznym WPR	Niezróżn.	NIE	NIE	NIE	NIE
3	[08.02.YY] EFRG – Operacyjna pomoc techniczna	Zróżn. i niezróżn.	NIE	NIE	NIE	NIE
3	[08.03.YY] Rodzaje interwencji związane z rozwojem obszarów wiejskich w ramach planu strategicznego WPR w latach 2021–2027	Zróżn.	NIE	NIE	NIE	NIE
3	[08.03.YY] EFRROW – Operacyjna pomoc techniczna	Zróżn.	NIE	NIE	NIE	NIE
7	[08.01.YY] Wydatki związane z urzędnikami i pracownikami zatrudnionymi na czas określony w obszarze polityki „Rolnictwo i rozwój obszarów wiejskich”	Niezróżn.	NIE	NIE	NIE	NIE
7	[08.01.YY] Personel zewnętrzny i inne wydatki na zarządzanie w obszarze polityki „Rolnictwo i rozwój obszarów wiejskich”	Niezróżn.	NIE	NIE	NIE	NIE
7	[08.01.YY] Wydatki na sprzęt i usługi ICT w obszarze polityki „Rolnictwo i rozwój obszarów wiejskich”	Niezróżn.	NIE	NIE	NIE	NIE

Wykaz pozycji budżetowych w powyższej tabeli ma charakter wstępny i nie przesądza o nomenklaturze budżetowej, którą Komisja przedstawi w ramach rocznej procedury budżetowej.

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	3	Zasoby naturalne i środowisko
---	----------	-------------------------------

			2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	po 2027 r.	OGÓŁ EM
08 02 YY – Rezerwa rolna	Środki na zobowiązania = środki na płatności	(1)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.		p.m.
08 02 YY – Sektorowe rodzaje interwencji w ramach planu strategicznego WPR ²⁸	Środki na zobowiązania = środki na płatności	(2)	2 044,116	2 066,584	2 091,060	2 115,010	2 139,737	2 165,443	2 192,347		14 814,294
08 02 YY – Wydatki związane z rynkiem poza planem strategicznym WPR	Środki na zobowiązania	(3)	638,309	638,309	638,309	638,309	638,309	638,309	638,309		4 468,163
	Środki na płatności	(4)	605,136	611,601	623,808	627,643	629,770	630,334	630,314	109,558	4 468,164
08 02 YY – Rodzaje interwencji w formie płatności bezpośrednich	Środki na zobowiązania = środki na płatności	(5)	37 392,689	37 547,129	37 686,679	37 802,859	37 919,038	38 035,217	38 151,396		264 535,007
08 02 YY – Płatności bezpośrednie poza planem strategicznym WPR	Środki na zobowiązania = środki na płatności	(6)	421,321	421,321	421,321	421,321	421,321	421,321	421,321		2 949,249
08 02 YY – EFRG – Operacyjna pomoc	Środki na zobowiązania =	(7)	71,000	71,000	71,000	71,000	71,000	71,000	71,000		497,000

²⁸ Wzrost dotyczący sektorowych rodzajów interwencji w ramach WPR wynika z proponowanej alokacji na wsparcie sektora pszczelarskiego wynoszącej 60 mln EUR, a także zmian w wydatkach w sektorze owoców i warzyw, które nie są ograniczone żadną kopertą na poziomie UE, w związku z odnotowanym w przeszłości poziomem wykonania.

techniczna UE ²⁹	środki na płatności ³⁰											
08 01 YY – Środki administracyjne finansowane z EFRG ³¹	Środki na zobowiązania = środki na płatności	(8)	13,000	13,000	13,000	13,000	13,000	13,000	13,000	13,000		91,000
67 01 i 67 02 – Dochody przeznaczone na EFRG	Środki na zobowiązania = środki na płatności	(9)	280,000	230,000	130,000	130,000	130,000	130,000	130,000	130,000		1 160,000
SUMA CZĄSTKOWA – EFRG	Środki na zobowiązania	(10)=(1+2+3+5+6+7+8-9)	40 300,435	40 527,343	40 791,369	40 931,499	41 072,405	41 214,290	41 357,373			286 194,715
	Środki na płatności	(11)=(1+2+4+5+6+7+8-9)	40 267,262	40 500,635	40 776,868	40 920,833	41 063,866	41 206,315	41 349,378	109,558		286 194,715

08 03 YY – Rodzaje interwencji związane z rozwojem obszarów wiejskich	Środki na zobowiązania	(12)	11 230,561	11 230,561	11 230,561	11 230,561	11 230,561	11 230,561	11 230,561	11 230,561		78 613,927
	Środki na płatności	(13)	786,139	3 703,699	6 314,312	7 860,977	9 356,414	10 331,700	11 025,236	29 235,450		78 613,927
08 03 YY – EFRROW – Operacyjna pomoc techniczna UE	Środki na zobowiązania = środki na płatności ³²	(14)	22,147	22,147	22,147	22,147	22,147	22,147	22,147	22,147		155,029
08 01 YY – Środki administracyjne finansowane z EFRROW	Środki na zobowiązania =	(15)	6,000	6,000	6,000	6,000	6,000	6,000	6,000	6,000		42,000

²⁹ W tym również kwoty finansowane obecnie w ramach rozdziału 05 07 (Kontrola wydatków rolnych) i 05 08 (Strategia i koordynacja polityki w obszarze polityki „Rolnictwo i rozwój obszarów wiejskich”).

³⁰ Dla uproszczenia środki na pomoc techniczną w ramach EFRG są tutaj uznawane za nieodróżnicowane. Kwota zobowiązań pozostających do spłaty (RAL) jest nieznaczną w porównaniu z całkowitymi kwotami ujętymi w niniejszej ocenie skutków finansowych.

³¹ W tym kwoty finansowane obecnie w pozycji 05 01 04 01 – Wydatki pomocnicze na Europejski Fundusz Rolniczy Gwarancji (EFRG) – Nieoperacyjna pomoc techniczna i 05 01 06 01 – Agencja Wykonawcza ds. Konsumentów, Zdrowia, Rolnictwa i Żywności – Wkład z programu promocji produktów rolnych

³² Dla uproszczenia środki na pomoc techniczną w ramach EFRROW są tutaj uznawane za nieodróżnicowane. Kwota zobowiązań pozostających do spłaty (RAL) jest nieznaczną w porównaniu z całkowitymi kwotami ujętymi w niniejszej ocenie skutków finansowych.

	środki na płatności										
SUMA CZĄSTKOWA – EFRROW	Środki na zobowiązania	(16)=(12+14+15)	11 258,708	11 258,708	11 258,708	11 258,708	11 258,708	11 258,708	11 258,708		78 810,955
	Środki na płatności	(17)=(13+14+15)	814,286	3 731,846	6 342,459	7 889,124	9 384,561	10 359,847	11 053,383	29 235,450	78 810,955
OGÓLEM środki na WPR	Środki na zobowiązania	=10+16	51 559,143	51 786,051	52 050,077	52 190,207	52 331,113	52 472,998	52 616,081		365 005,670
	Środki na płatności	=11+17	41 081,548	44 232,481	47 119,327	48 809,957	50 448,427	51 566,162	52 402,761	29 345,008	365 005,670

Suma poszczególnych kwot nie jest równa łącznej kwocie ze względu na zaokrąglenia.

Dział wieloletnich ram finansowych	7	„Wydatki administracyjne”
---	----------	----------------------------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>po 2027 r.</i>	OGÓLEM
Zasoby ludzkie		125,678	125,678	125,678	125,678	125,678	125,678	125,678		879,746
Pozostałe wydatki administracyjne		6,008	6,008	6,008	6,008	6,008	6,008	6,008		42,056
OGÓLEM środki na DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania = środki na płatności	131,686	131,686	131,686	131,686	131,686	131,686	131,686		921,802

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>po 2027 r.</i>	OGÓLEM
OGÓLEM środki z wszystkich DZIAŁÓW wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	51 690,829	51 917,737	52 181,763	52 321,893	52 462,799	52 604,684	52 747,767		365 927,472
	Środki na płatności	41 213,234	44 364,167	47 251,013	48 941,643	50 580,113	51 697,848	52 534,447	29 345,008	365 927,472

Suma poszczególnych kwot nie jest równa łącznej kwocie ze względu na zaokrąglenia.

3.2.2. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Rok	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	OGÓLEM
-----	------	------	------	------	------	------	------	--------

DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie	125,678	125,678	125,678	125,678	125,678	125,678	125,678	879,746
Pozostałe wydatki administracyjne	6,008	6,008	6,008	6,008	6,008	6,008	6,008	42,056
Suma cząstkowa DZIAŁU 7 wieloletnich ram finansowych	131,686	131,686	131,686	131,686	131,686	131,686	131,686	921,802

poza DZIAŁEM 7³³ wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie	1,850	1,850	1,850	1,850	1,850	1,850	1,850	12,950
Pozostałe wydatki administracyjne	17,150	17,150	17,150	17,150	17,150	17,150	17,150	120,050
Suma cząstkowa poza DZIAŁEM 7 wieloletnich ram finansowych	19,000	19,000	19,000	19,000	19,000	19,000	19,000	133,000

Suma poszczególnych kwot nie jest równa łącznej kwocie ze względu na zaokrąglenia.

OGÓLEM	150,686	150,686	150,686	150,686	150,686	150,686	150,686	1 054,802
---------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	------------------

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie i inne wydatki o charakterze administracyjnym zostaną pokryte z zasobów dyrekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

³³ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie realizacji programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

3.2.2.1. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich.
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy

Rok		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)								
W centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji		845	845	845	845	845	845	845
W delegaturach		3	3	3	3	3	3	3
Badania naukowe								
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy: EPC) – CA, LA, SNE, INT i JED ³⁴								
Dział 7								
Finansowanie z DZIAŁU 7 wieloletnich ram finansowych	- w centrali	57,75	57,75	57,75	57,75	57,75	57,75	57,75
	- w delegaturach	1	1	1	1	1	1	1
Finansowanie ze środków przydzielonych na program ³⁵	- w centrali	29	29	29	29	29	29	29
	- w delegaturach							
Badania naukowe								
Inne (określić)								
OGÓLEM		935,75	935,75	935,75	935,75	935,75	935,75	935,75

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

³⁴ CA = personel kontraktowy; LA = personel miejscowy; SNE = oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JED = młodszy oddelegowany ekspert.

³⁵ W ramach podpułapu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne linie „BA”).

3.2.3. *Udział osób trzecich w finansowaniu*

Wniosek/inicjatywa:

- nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- przewiduje współfinansowanie ze strony osób trzecich szacowane zgodnie z poniższymi szacunkami:

Środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Rok	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	OGÓŁEM
Określić organ współfinansujący								
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem								

3.3. **Szacunkowy wpływ na dochody**

- Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody
- Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - wpływ na zasoby własne
 - wpływ na dochody inne

Wskazać, czy dochody są przypisane do linii budżetowej po stronie wydatków

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Wpływ wniosku						
	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
67 01 i 67 02	280	230	130	130	130	130	130

W przypadku wpływu na dochody przeznaczone na określony cel należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

08 02 YY – Sektorowe rodzaje interwencji

08 02 YY – Rodzaje interwencji w formie płatności bezpośrednich

Pozostałe uwagi (np. metoda/wzór użyte do obliczenia wpływu na dochody albo inne informacje).

Zob. uwagi w pkt 3.